

Chlumecké listy

časopis
chlumeckého regionu

ročník XXXVII ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 28. 6. 2007 ♦ cena 14 Kč

6

Vítání občánků v Chlumci n. C.

fotografie k článku na straně 3 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Vážený čtenáři,

začínám velmi smutnou zprávou, ve které sděluji, že zemřel čestný občan města Chlumce nad Cidlinou, pan učitel Antonín Lauterbach. Zemřel v sobotu dne 26. května 2007 ve věku nedožitých a požehnaných 95 let. Poslední rozloučení s jedním z nejlepších lidí, kterého jsem měl tu čest poznat, proběhlo druhého června v naprosto zaplněném Klicperově domě.

Jsem osobně přesvědčen, že tam shora, odkud se na nás pan Lauterbach nyní dívá, je mu nádherně a bude se vždy za naše město přimlouvat. Pan učitel odkázal Chlumecku pokračování divadelní kultury, tak jako před ním Václav Kliment Klicpera. A to je pro nás velmi, velmi zavazující. Vždyť jsme s panem Antonínem Lauterbachem spojili síly a dokázali postavit divadlo, stavbu, kterou město postrádalo téměř dvě stě let. Slibuji, že na Vás, pane UČITELI, nikdy nezapomeneme.

Chlumec nad Cidlinou nyní dýchá atmosférou nastávajícího léta, proběhla a probíhá celá řada kulturních akcí v Loreti, v divadle, na zámku Karlova Koruna, kde mimo jiné vystavuje obrazy Karel Gott, ale proběhl i další ročník Pamětnického šutru. Oprávněně se domnívám, že lidé z města i z okolí mají velký výběr podle své chuti, ale i podle svých finančních možností. Moc

bych si přál, i když mě za tohle jistě majitelé restaurací nepochválí, aby se méně utrácelo v hospodách a více na kulturních akcích. Znovu zde připomenu jednu moudrou větu Jitky Surové, ve které zazněla výzva, aby do našeho nového divadla přišli nejen dospělí, ale aby s sebou brali i své děti, protože pouze tak si udržíme do budoucna divácký zájem a naši lidé budou kulturně na výši a ne většinou hospodští pobudové.

Na Klicperově náměstí máme zase několik nových barevných fasád, však i naše radnice se letos dočká, a to je moc dobře. Za lokalitou ulice Vrchlického i na Krašově rostou nové domy, naši zastupitelé pojmenují dvě nové ulice. Námětů je mnoho, vyhrají prostě názvy, které získají nejvíce hlasů, o tom je demokracie.

V současné době již disponujeme projektovými dokumentacemi na generální rekonstrukce chlumeckých ulic, a tak se město od srpna promění v jedno velké staveniště. Proto žádám o jistou toleranci související s omezením dopravy. Budeme ale opravovat i obě mateřské školy a další práce proběhnou o prázdninách i v základní škole. Také v Lučicích zahájíme výstavbu víceúčelového hřiště. S napětím očekávám zprávu ze Státního fondu dopravní infrastruktury o tom, zda jsme uspěli v žádosti o dotaci na stavbu cyk-

lostezky a chodníku k domovu důchodců v Palackého ulici. Těch téměř čtyřicet milionů Kč v investicích musí být zkrátka někde znát, a za to nás veřejnost jistě kritizovat nebude.

Nechal jsem zpracovat i dalších pět investičních záměrů na příští rok, konkrétně se jedná o revitalizaci parku u kostelíka Nejsv. Trojice nákladem 5.000.000 korun, kde by mohla vyrůst opravdu pěkná hřiště pro maminky s dětmi, dále potřebujeme vedle Lorety vybudovat depozitář na uskladnění stále narůstajícího počtu předmětů do muzejních sbírek. Zde odhadujeme finance na 1.600.000 korun, cyklostezka do Nového Města by měla společně s veřejným osvětlením a nasvícením sochy chlumeckého rebela stát téměř 9.000.000 korun, oprava koupaliště asi 20.000.000 korun a sanace vlhkého suterénu v základní škole nebude levnější než 10.000.000 korun. Námětů by jistě bylo mnoho, ale vše je bohužel podloženo potřebou peněz, kterých nebude nikdy dost.

Letos základní škola vyřadí další absolventy. Všem jim přeji, aby se uplatnili co nejlépe na dalších studiích. I ostatním dětem jistě vyjde dobré vysvědčení, a kdyby to někde bylo výjimečně horší, ať zůstane rodičovská hlava celkem chladná, vařečka maminky v šuplíku a opasek na kalhotách tatínka, jinak mu ty kalhoty ostudně spadnou. Hezké léto.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města

Vítání občánků v Chlumci n. C.

V sobotu dne 26. 5. 2007 jsme měli možnost, v letošním roce již podruhé, přivítat na zdejší radnici nejmenší občánky našeho města, kteří se narodili od měsíce prosince 2006 do měsíce dubna letošního roku.

Této malé slavnosti se zúčastnila všechna pozvaná děťátka, v počtu 5 holčiček a 10 chlapečků.

Naše nejmenší občánky s jejich rodiči a dalšími rodinnými příslušníky přivítal starosta města Ing. Miroslav Uchytíl. Své nejmenší kamarády přišly s velmi pěkně připraveným programem pozdravit děti z Mateřské školy BE-

RUŠKA za doprovodu paní ředitelky Málkové a paní učitelky Kholové.

Rodiče dětí obdrželi od Města peněžitý dárek ve výši 1.000,- Kč formou založeného spoření u Komerční banky a malou plyšovou berušku. Mamin-ky byly obdarovány malou pozorností ve formě květiny. Rodiče se zapisovali do pamětní knihy Města a tradicí se již stalo fotografování dětí v kolébce.

Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví, spokojenou rodinu a mnoho krásných dnů, podobajících se tomu sobotnímu.

Dana Dědková, správní odbor

Vážený pane starosto, vážení zastupitelé města Chlumce nad Cidlinou

Chtěli bychom vám tímto poděkovat za vaši finanční podporu, kterou jste nám poskytli na pokrytí nákladů účasti na Mistrovství světa v lovu ryb přivlači. Šampionát se uskutečnil ve dnech 21.-27. května 2007 ve slovenském městě Ružomberok. Naš národní reprezentační tým obsadil skvělé druhé místo za vítězným Ruskem. Dále za námi se umís-

tily země v tomto pořadí: Slovensko, Polsko, Lotyšsko, Itálie, Ukrajina, Chorvatsko, Portugalsko a Andora. V jednotlivcích se Chlumecký rodák Tomáš Čepelák umístil na 11. místě. Ještě jednou vám mnohokrát děkujeme.

S pozdravem

Tomáš a Michal Čepelákoví

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

USNESENÍ ZE 13. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 14. května 2007

Rada města:

- **Uložila** technickým službám zajistit v rámci úklidu města odstranění náletu u pomníku TGM.
- **Uložila** technickým službám ve spolupráci s odborem správy majetku a investic zajistit oplocení části p.p.č. 811/2 v k.ú. Pamětník, na které se provádějí terénní úpravy.
- **Uložila** technickým službám zhotovit provizorní pochůzný povrch z drti o šířce cca 1 m podél domů v Palackého ulici po levé straně při výjezdu z města.
- **Uložila** technickým službám zajistit instalaci oranžových blikajících světel upozorňujících na přechod pro chodce s maximálním světelným efektem u přechodu pro chodce u základní školy v Kozelkově ulici (33/9/07 usnesení) vlastními silami nákladem cca 46.000,- Kč a **uložila** jednat s firmou CITELUM o povolení upevnění zařízení na sloup veřejného osvětlení.
- **Schválila** ukončení nájemní smlouvy na nebytový prostor v čp. 61/I (opravna obuvi) a **uložila** odboru správy majetku a investic zveřejnit záměr pronájmu tohoto nebytového prostoru za obvyklé nájemné s termínem podání nabídek do 30. 9. 2007.
- **Schválila** realizaci veřejného osvětlení - osazení tří stožárů VO v ulici Nábř. Julia Fučíka - pravý břeh.
- **Vzala na vědomí** předloženou ekonomickou bilanci Klicperova domu za duben 2007.

- **Schválila** navýšení počtu výtisků Chlumeckého kulturního kalendáře z 500 na 700 ks s okamžitou platností.
- **Schválila** finanční vztahy Základní školy Chlumec nad Cidlinou, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou, DDM Chlumec nad Cidlinou, MŠ Beruška a MŠ U Zámku Chlumec nad Cidlinou a Školní jídelna Chlumec nad Cidlinou k rozpočtu zřizovatele na rok 2007.
- **Schválila** návrh Smlouvy o zprostředkování a o odborné pomoci v oblasti pojištění, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec n.C. a firmou POJIŠŤOVACÍ MAKLĚŘSTVÍ s.r.o. Hradec Kr.
- **Schválila** nákup projektoru a příslušenství pro potřeby úřadu.
- **Uložila** technickým službám upravit o letních prázdninách prostranství okolo plotu hřiště u základní školy.

USNESENÍ ZE 14. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 28. května 2007

Rada města:

- **Schválila** investiční záměr „Cyklostezka podél silnice I/11 (E 67) z Chlumce n. C. do Nového Města a **pověřila** starostu jeho předložením na Ministerstvo financí ČR do 31. 5. 2007.
- **Schválila** investiční záměr „Depozitář k Městskému muzeu Loreta v Chlumci nad Cidlinou“ a **pověřila** starostu jeho předložením na Ministerstvo financí ČR do 31. 5. 2007.
- **Schválila** investiční záměr „Oprava koupaliště v Chlumci n. Cidl.“ a **pověřila** starostu jeho předložením na Ministerstvo financí ČR do 31. 5. 2007.

- **Schválila** investiční záměr „Rekonstrukce ZŠ v Chlumci n. Cidl.“ a **pověřila** starostu jeho předložením na Ministerstvo financí ČR do 31. 5. 2007.
- **Schválila** investiční záměr „Revitalizace parku u kostela Nejsvětější Trojice v Chlumci nad Cidlinou“ a **pověřila** starostu jeho předložením na Ministerstvo financí ČR do 31. 5. 2007.
- **Vzala na vědomí** informaci o vychylování pilíře Zubatovské kaple a **uložila** městské policii v této věci poslat dopis Biskupství Hradec Králové se žádostí o prohlídku na místě samém.
- **Schválila** bezplatný pronájem prostor Klicperova domu dne 2. 6. 2007 (rozloučení s panem Lauterbachem).
- **Schválila** dodatek č. 1 ke SOD č. 01/07, který bude uzavřen s firmou M.I.S. a.s. Hradec Králové (rekonstrukce komunikací) na částku 76.874,- Kč včetně DPH.
- **Schválila** pronájem prostor koupaliště (chatky a místnost) ve dnech 15. a 16. 9. 2007 dle platného ceníku 127. ZKO u příležitosti pořádání výběrového závodu na mistrovství ČR sto-
pařů vyhlášeného Českým kynologickým svazem.
- **Schválila** poskytnutí finančního příspěvku ve výši 5.000,- Kč Vladislavu Urbanovi na reprezentaci na Mistrovství světa leteckých modelářů na Ukrajině.
- **Vzala na vědomí** informaci o odstoupení zájemce od podpisu smlouvy na pronájem restaurace na koupališti.
- **Schválila** pronájem restaurace na koupališti panu Pavlu Písaříkovi od 15. 6. 2007 za podmínek uvedených v zápise.

- **Schválila** pronájem části p.p.č. 1366/1 v k.ú. Chlumec n.C. o výměře 75,5 m² Martinu Chouroví na dobu určitou od 1. 6. 2007 do doby odstranění obou letních předzahrádek za cenu 1.000,- Kč/m²/rok za stejných podmínek jako loni s výjimkou úhrady nájemného. Nájemné za 4 měsíce bude uhrazeno při podpisu smlouvy. V případě prodloužení nájmu do října bude nájemné dopočítáno ke dni předání pozemku Městu.
- **Schválila** ukončení nájemních smluv na pronájem pozemků v Zapči dohodou ke 30. 4. 2008.
- **Schválila** záměr prodeje části pozemku 308/1 u trafostanice v Zapči na případné vybudování nových dřevníků.
- **Schválila** ukončení nájemních smluv na zděné dřevníky v Zapči dohodou ke 30. 4. 2008.
- **Uložila** odboru správy majetku a investic nabízet část pozemku 308/1 po jeho uvolnění investitorům k budoucí zástavbě dle ÚPO.
- **Uložila** bytovému hospodářství předložit přehled o technickém stavu studní v majetku Města s návrhem řešení jejich případného zprovoznění pro čerpání vody a odhadem nutných nákladů.

- **Uložila** odboru správy majetku a investic vypsát soutěž na revitalizaci a celkové uspořádání parku u kostelíka Nejsv. Trojice včetně vybudování dětských hřišť pro děti předškolního věku a mladšího školního věku se zohledněním stávajícího hřiště v lokalitě současného parku, dětského hřiště a areálu školy po novou tělocvičnu a spojovací krček. Bude osloveno pět architektů, kteří vypracují návrh řešení s předpokládanými náklady do 5 mil. Kč. Vítězný návrh bude oceněn částkou 5.000,- ostatní účastníci obdrží 1.000,- Kč.
- **Vzala na vědomí** stanovisko Památkového ústavu Pardubice ve věci úpravy okolí pomníku selského povstání. Na jeho základě **uložila** technickým službám vytipovat místa ve městě pro náhradní výsadbu 120 ks dřevin.
- **Uložila** odboru správy majetku a investic vyžadovat zpracování předpokládaných ročních provozních nákladů u nových investičních akcí.
- **Schválila** jako dodavatele akce „Výměna oken a zateplení pláště pavilonu II - Mateřská škola U Zámku“ firmu Zdeněk Solar, Chlumec n. Cidlínou.
- **Schválila** jako dodavatele akce „Vý-

měna oken na východní straně budovy - Mateřská škola Beruška“ firmu STAVOKA Kosice a.s.

- **Schválila** zprávu o hodnocení veřejné zakázky malého rozsahu „Plynofikace sídliště u nádraží v Chlumci nad Cidlinou“ včetně smlouvy o dílo, která bude uzavřena s firmou ERMO, spol. s r. o. Hradec Králové na částku 584.189,- Kč včetně DPH.
- **Schválila** dodatek číslo 1 ke Smlouvě o provozování vodárenské infrastruktury, který bude uzavřen s firmou Královéhradecká provozní, a.s. Hradec Kr.
- **Vzala na vědomí** informaci o iniciativě OS Město v zahradách, které chce, spolu s některými městy ležícími na toku Cidliny, zřídit turistický cíl u pramene Cidliny.
- **Vzala na vědomí** výsledek výběrového řízení na pozici vedoucího Střediska sociálních služeb Chlumec n.C. o.p.s.
- **Schválila** poskytování slevy ve výši 20 % na školní představení Základní škole praktické Chlumec n. C. Sleva je poskytována jako odměna za provádění úklidu vnějších prostor Klicper. domu.

Jana Tučková
sekretariát starosty

INFORMACE PRO ŘIDIČE

BODOVÝ SYSTÉM

údaje ze správního obvodu Hradec Králové

počet řidičů ve správním obvodu celkem: 96 955
počet správních úkonů na registru řidičů: 122 246
počet bodovaných řidičů: 4 579

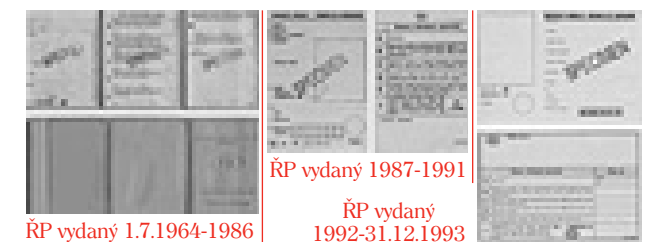
počet udělených bodů za rok 2006: 9 158

počet zadržených řidičských průkazů policií na silnici: 1 704

Chce-li řidič informaci o stavu svého bodového konta, v souladu se zákonem 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, písemně požádá o výpis (žádost je k dispozici na odboru dopravy nebo sepiše vlastní žádost volnou formou). Žádost bude vyřízena na počkání za správní poplatek 15,- Kč na odboru dopravy v Gayerových kasárnách (tentó úkon je vyřizován obratem, a proto se na něj nelze objednat na internetu). Telefonicky bodový stav sdělit nelze.

PLATNOST ŘIDIČSKÝCH PRŮKAZŮ

Upozorňujeme řidiče, že řidičské průkazy vydané od 1. července 1964 do 31. prosince 1993 budou muset být vyměněny za nové nejpozději **do 31. prosince 2007**. Výměnu provádí odbor dopravy Magistrátu Hradec Králové - Gayerovy kasárny (vedle bývalého KNV, dnes Magistrátu města Hradec Králové).

Řidiči by neměli výměnu nechávat na poslední chvíli, protože vzhledem k dosavadnímu vývoji lze koncem roku předpokládat velké fronty.

NOVÁ SLUŽBA OBČANŮM

V návaznosti na předchozí upozornění rozšířil městský úřad služby pro občany o možnost objednání se na odbor dopravy pomocí internetu. Tato služba je doposud poskytována pouze v knihovně. Služba je poskytována v kanceláři Evidence obyvatel - Pokladna v prvním patře městského úřadu. Umožní vám dohodnout si konkrétní termín návštěvy odboru dopravy s přesností pěti minut. Vyhněte se tak čekání a případně zbytečné cestě do Hradce Králové, pokud by vás již nestihli ten den odbavit. Služba je poskytována zdarma.

Ing. Pavel Školník, tajemník MěÚ

Poslední rozloučení s Antonínem Lauterbachem

(2. 9. 1912 - 26. 5. 2007)

Nikdo z nás neunikne odchodu z tohoto světa. Všichni víme, že je to nezbytnost patřící k pozemskému údělu člověka. Přesto se neubráníme smutku v okamžicích posledního loučení s každým z našich drahých a blízkých, kdo takto navždy, v osudem určený čas odchází, třebaže v našich vzpomínkách nepřestane žít.

Dnes se loučíme s panem **ANTONÍNEM LAUTERBACHEM**.

Byl nejmladším z devíti dětí manželů Marie a Arnošta Lauterbachových. Ve třech letech postihla Toníka ztráta vlastní maminky, ale šťastným řízením osudu se do 10ti členné rodiny přivdala, a to z lásky k malému Toníkovi, Johanna Havlíčková, žena bez vlastních dětí. Byla to starostlivá, laskavá a dobrotivá žena a za tento čin vlastně hrdinka. V její péči si Toník osvojil pro celý život v každodenním svém konání zásady čestnosti, pravdomluvnosti, píle, poctivé pracovitosti a ušlechtilé lidumilnosti, přivykl si skromnosti, která se dovede spokojit s tím, co je možné, a nežádá pro sebe nic, co by znamenalo sebemenší újmu pro jiné. Dobrota srdce se stala základním rysem jeho osobnosti. - V roce 1947 se oženil s Jiřinkou Žofákovou, se kterou prožil téměř padesát let šťastného harmonického manželství, které před jedenácti lety rozloučila smrt. Vychovali spolu 2 děti - dceru Jiřinku a syna Toníka, z jejichž sňatků vzešlo čtvero vnoučat: Kája, Kateřinka, Kristýnka, Andulka a dnes už i dvě pravnučky Sárinka a Nelinka.

Do života si mladý Toník zvolil povolání učitele, které dokonale ladilo s jeho duševním založením, vrozenými schopnostmi a renesanční šíří jeho zájmů, k nimž patřila tělovýchova a sport, hudba a zpěv, horlivá četba a knihovnictví a hlavně divadlo. Ve všech těchto oblastech svého pracovního a zájmového působení dosáhl mimořádných úspěchů. Jako učitel se na všech školách, kam byl přidělen, hluboce a natrvalo zapsal do srdcí svých žáků a žáček. Získal si jejich úctu, obdiv, vděčnost

a lásku. Ochotnické divadlo se však stalo jeho nejvlastnějším živlem. Otvíralo mu naplno prostor pro rozvinutí tvůrčí fantazie a nekonečné bohatství prožitků, o něž se z duše rád dělil s diváky, kteří si ho oblíbili a nadšeně mu tleskali. Během let svého účinkování v souboru Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera vyzrál jako úspěšný herec v desítkách, ba stovkách rozmanitých rolí. Svě umělecké schopnosti osvědčil s nemenším úspěchem i jako režisér řady zdařilých představení. Do služeb divadla zapojil i svůj literární talent, kte-

derním pojetí. Vytvořil i další divadelní hry - Pětistá růže, Láska a utrpení panoše Jana, veršované drama o Závěši z Falkenštejna, Moranu a další.

Zažil i trpkost politicky motivovaných ústrků a křivd, ale dočkal se rehabilitace a plného ocenění a vděku. Za své vskutku mimořádné zásluhy o ochotnické divadelnictví nejenom ve svém rodném Chlumci, ale i v měřítku celého Královéhradeckého kraje byl právem odměněn zlatou pamětní medailí J. K. Tyla a poctivě oceněn v odborném tisku. I město Chlumec n. C.

rý předtím příležitostně uplatňoval na stránkách novin a časopisů ve fejetonech a povídkách. Překvapivě vytříbeným shakespearovským veršem, blankversem, sepsal drama Uragan, s nímž zvítězil hned napoprvé v literární soutěži. Z jeho pera vzešla poté i úspěšná detektivní komedie Vruboun posvátný, kterou svého času uvedli na scénu místní Klicperáci a řada souborů mimo naše město. Se Slávou Cónem napsal hru ze života V. K. Klicpery

Z urny století, s O. E. Leskem autorsky spolupracoval na divadelním pásmu Český rok, které zhlédlo přes 10.000 diváků a o němž recenzenti s uznáním psali, že jeho děj je zdařile naplněn národním duchem a krásou českého jazyka, pohybu i hudby v mo-

jej, u příležitosti slavnostního otevření nově zbudovaného divadla v Klicperově domě, které bylo splněním jeho velkého životního snu, odměnilo za zásluhy o zdejší divadlo, festivaly Klicperovy Chlumce a celou chlumeckou kulturu včetně neocenitelného podílu na práci redakční rady Chlumeckých listů, udělením titulu čestného občana Chlumce n. C. Zařadil se tak mezi velké osobnosti našeho města jako byli Václav Kliment Klicpera, Jaroslav Goll, Zikmund Kozelka. K jeho nesmrtelným zásluhám patří pořízení a uchování podrobné dokumentace veškeré činnosti Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera i její literární zpracování v obsažné publikaci vydané na počest nového chlumeckého divadla.

Antonín Lauterbach byl člověk, jehož odchodu želi nejenom členové rodiny a příbuzenstva, ale i my všichni, kteří jsme se zde dnes shromáždili, zvláště pokud jsme měli příležitost ho poznat, setkávat se s ním, a dokonce s ním spolupracovat, obdivovat se mohutnosti jeho intelektu, pookřát v hřejivé lázni jeho dobrosrdečnosti, vitální činnosti, nezdolného optimismu a radosti ze života. Navzdory smutku této chvíle posledního loučení nutno říci: Je štěstím, když člověk prožije tak bohatý, poctivou a zdařilou práci na-

plněný život zasvěcený veřejnému prospěchu.

Milý příteli,

- loučím se s Tebou za představitele našeho města, kteří Tě odměnili za celoživotní zásluhy v oblasti kultury udělením titulu čestný občan města Chlumce n. C.

- loučím se za místní Klicperáky, pro které jsi byl nejen vzorem výborného herce a režiséra, ale také neocenitelným rádcem i kritikem. V Tobě odchází nenahraditelný klicperácký táta.

- loučím se s Tebou za členy redakční rady Chlumeckých listů, kde jsi byl služebně nejstarším členem, protože jsi stál u zrodu tohoto měsíčníku, který jsi obohacoval svými příspěvky.

- loučím se za kamarády, se kterými ses pravidelně setkával na sedánkách zvaných Sympozium, který jsi již před 35 lety založil.

- loučí se s Tebou zbytek triumvirátu Richter, Vosáhlo. Na naše schůzky budeme stále vzpomínat. Tak věrného přítele ale už nenajdeme.

- Vzdávám čest Tvé věčné památce!

Děkujeme, pane učiteli

V sobotu 2. června jsme se naposledy rozloučili čestným občanem Chlumce nad Cidlinou, spisovatelem, hercem, divadelním režisérem, panem učitelem Antonínem Lauterbachem, který zemřel ve věku nedožitých 95 let.

Nedá mi, abych se i s vámi, vážení čtenáři Chlumeckých listů, nepodělil

o vzpomínku na opravdu výjimečného člověka, na pana Učitele Antonína Lauterbacha. To velké „U“ ve slově učitel není gramatická chyba, ale je tam proto, že to byl pan učitel s velkým „U“. V posledních letech jsem se s ním mnohokrát setkal, ať již to bylo u něho doma, nebo při veřejných akcích v Chlumci nad Cidlinou, či v Klamoši.

Moje první velké setkání s ním však bylo 1. září 1968. Nastoupil jsem do sedmé třídy chlumecké základní školy a on se stal mým třídním. Před každým ležel na stole Pamětní list na 1. září 1968. Na něm byli na fotografiích Ludvík Svoboda a Alexander Dubček a verše J. V. Sládka o tom, že „chceme, rovní rovným, mluvit s celým světem...“ Tehdy k nám měl pan učitel Lauter-

bach ve třídě řeč ve vlasteneckém duchu. A nám, tehdy ještě 13letým dětem, nedocházela jeho závažná slova. Kromě jiných předmětů nás vyučoval českému jazyku a literatuře. Připomínám to proto, že zdaleka se nejednalo o pouhou češtinu. Pěstoval v nás především lásku k rodnému jazyku a k rodné zemi. V hodinách nepotřeboval zvyšovat hlas nebo napomínat nepozorné žáky, protože svým výkladem a přístupem zaujal i ty méně pozorné. Příznávám, že s takovýmto přístupem učitele k vyučování jsem se již nikde jinde při mém dalším vzdělávání nebo studiu nesetkal.

Během dalších let jsem pana učitele občas vídal ve městě, ale naše vzájemná častější setkání nadešla až při psaní mé první samostatné knihy Vyprávění pramenů. Obracel jsem se na něho s prosbou o rady. Nikdy mne neodmítl a vždy kvalifikovaně poradil. Měl jsem často obrovské dilema, když jsem ho potřeboval navštívit. Telefonem jsem si s ním domluvil schůzku a měl jsem pokaždé tak trochu výtčky, protože pan učitel se na mou návštěvu slavnostně oblékl. Čekal na mne v saku s kravatou. A tak já, na oplátku, jsem mu nikdy neopomněl přivést sklenici medu z vlastní produkce. Byl jediný, který mne oslovoval Lubomírkou, a z jeho úst mi to znělo jako pochvala. Nikdy mne nezapomněl pohostit a říkal: „Panáka nedostaneš, protože jsi tady autem, ale mám pro tebe něho lepšího.“ A přinesl čokoládové kočičí jazyčky. Bylo to v době, kdy připravoval knihu o historii chlumeckého divadla. Po stolech měl rozložené fotografie a kroniky, nad kterými

jsem si povídal. On mi při tom vyprávěl i o svém mládí a o tom, jak vyrůstal v rodině s 8 sourozenci. Neopomněl podotknout: „Nelekni se, to všechno tady rozložené po stolech je pouze umělecký nepořádek.“

Stal se kmotrem mých dvou posledních knih. Pro mne to budou největší zážitky a vzpomínky na naši společnou práci. Byl nejvzácnějším hostem letošní lednové slavnosti v Klamoši, včetně křtu mé poslední knihy, kterou jsem napsal společně s Karlem Příbylem, Čítanka o klamošské škole. Bylo úžasné přihlížet, jak se k němu bývalí klamošští žáci hlásí a prosí o podpis do naší knihy. Když pronášel kmotrovskou řeč z forbiny klamošského jeviště a vzpomínal na své kantorské působení (v době II. světové války) na klamošské škole, nezůstalo mnohé oko suché. Zasněně a v dojetí vzpomínal na léta strávená v Klamoši a v závěru řekl: „Klamoš byla pro mne krásnou školou, na kterou budu, do svého ne již příliš dlouhého života, velmi rád vzpomínat.“ Nikoho z nás v tu chvíli ani nenapadlo, že se jeho slova naplní již za pouhé čtyři měsíce. Toto jeho poslední veřejné vystoupení bylo odměněno vřelým a dlouhotrvajícím aplausem, kterým mu nejen Klamošáci, ale i všichni přítomní děkovali vstoje.

Je pro mne ctí, že jsem pana Učitele Antonína Lauterbacha na své cestě životem potkal, a navždy pro mne zůstane vzorem, ke kterému budu vzhlížet s úctou. Básník by řekl, že slova s větrem odletí, a tak ať letí: „Děkuji, pane učiteli!“ **Lubomír HAVRDA**

Zážitky z heydrichiády

Jedním z těžkých období druhé světové války pro obyvatele Československé republiky bylo období heydrichiády. Koncem měsíce května 1942 byl na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha spáchán atentát. Nastalo velké celostátní pátrání po atentátnících a bylo vyhlášeno stanné právo. Bylo to období demoralizace a strachu. Občané se báli jeden před druhým vyslovovat své názory, protože tu existovali kolaboranti, donašeči, udavači a provokatéři. Byly to jednak známé „firmy“, před kterými se museli mít lidé napozoru, ale také to vyvolávalo i nedůvěru jednoho člověka k druhému, aby se nedostali do maléru.

V té době jsem dojížděla vlakem do učení do Hradce Králové a po ulici vedoucí z hradeckého nádraží byly na vývěsních tabulích vlepány cedule s fotografií pana Holého s textem, že za schvalování atentátu na říšského pro-

tektora Reinharda Heydricha byl pan Holý odsouzen k trestu smrti a rozsudek byl vykonán. Pana Holého jsme znali v práci z běžného života. Jeho živnost byla asi 50 metrů vzdálena od domu, kde jsem se učila, tak námi tato událost otřásla. Po panu Holém se na vývěsních tabulích objevovala další jména obětí tohoto období.

Oběti heydrichiády se staly Lidice a Ležáky, které byly vyhlazeny, muži postříleni, ženy dány do koncentračních táborů a děti do německých rodin.

V tomto čase, při jedné z denních služeb, si tatínek musel na kole odskočit domů, aby mamince řekl, že obecní úřad v rozhlase hlásil, že kdo nebude mít doma policejní přihlášku, bude popraven a dal mamince za úkol hledat policejní přihlášku a hned se vrátil do služby. Všechny doklady a korespondence byly uloženy v tatínkově dřevěném vojenském kufru.

Byl letní den odpoledne a na obloze vystupovaly hrozné mraky. Schylovalo se k velké bouři. Maminka probírala doklady a najednou se strhla velká vichřice, setmělo se, elektrárna vypnula proud a já jsem držela rozsvícenou svíčku, aby maminka viděla v kufru na doklady. Takovou bouří nikdo nepamatoval. Byla to větrná smršť s kroupami a deštěm. Měli jsme rozbitých několik oken a druhý den jsme je museli odnosit ke sklenářům. Tehdy větrná smršť napáchala hodně škod jak na úrodě, tak rozbitých oken, výkladních skříních a střechách. Poškozena byla pádem stromu i Smetanova chaloupka a dřevěná restaurace v Luhách.

Maminka policejní přihlášku našla a bratr to jel vyřídil tatínkovi do služby na nádraží, aby neměl starosti. S vichřicí měli problémy i na nádraží, protože tam měli dva nezabrzdnuté vagóny a vichřice je odvála až k Novému Městu.

Růžena Hochmanová

PROJEKT ZVYŠOVÁNÍ ADAPTABILITY OBČANŮ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

(tisková zpráva č. 5 ze dne 4. 6. 2007 - uskutečnily se první kurzy)

Projekt je zaměřen na dlouhodobě nezaměstnané občany se zdravotním postižením v kraji Středočeském, Královéhradeckém, Libereckém a Pardubickém. Chce motivovat ZP občany k vědomému rozhodnutí celoživotně se vzdělávat. Také si klade za cíl nalézt a ověřit postupy, jež umožní zaměstnání zdravotně postižených osob. V neposlední řadě chce zlepšit jejich možnosti v uplatnění na trhu práce. Zaměstnávání (zaměstnatelnost) ZP spolupodporu je potřeba průběžně řešit s ohledem na hrozící sociální vyloučení.

V současné době je projekt ve fázi, kdy se uskutečnilo několik kurzů. Jednalo se o kurzy Rozvoj osobnosti a Informační technologie, které se konaly v Liberci, Smržovce a Žampachu. Lektorovaly je firmy S-COMP (nositel projektu) a ACZ Praha. První kurzy startovaly v březnu.

Co si představit pod kurzem Rozvoj osobnosti:

Účelem je zaktivovat zdravotně postižené, kteří bývají často hodně izo-

lování nebo se setkávají pouze s omezeným okruhem podobně postižených lidí. Někteří se sice někdy pokoušeli najít si zaměstnání a zařadit se mezi „zdravé“, ale setkali se s nezájmem nebo s nepochopením a svůj záměr vzdali. Tímto odmítnutím ztratili sebedůvěru, kterou mají handicapovaní kvůli svému omezení už tak sníženou.

Hlavním cílem tohoto kurzu tedy je pokusit se vrátit postiženým část sebedůvěry, ukázat jim, v čem jsou opravdu dobří, v jakých oborech mají co nabídnout a kde by tedy mohli oslovit zaměstnavatele a ucházet se o práci. (Může to být ve zcela jiném oboru, než si mysleli.)

Dalším předmětem kurzu je ukázat klientům, jak se o práci ucházet bez zbytečných chyb, které by je opět vraceły k sebezpodceňování. Proto se učí, jak napsat správný životopis, jak oslovit zaměstnavatele, jak se připravit na výběrové řízení. „Hlavní smysl těchto kurzů však vidím v psychologickém působení na zdravotně postižené,“ doplnila

lektorka Blanka Vargová, která vedla kurz ve Výtvarném centru Sněženska ve Smržovce.

Kurz Informační technologie

V tomto kurzu se postižení učí ovládat počítač a pracovat s programy jako word a excel. Učí se také používat internet a e-mail.

Na podzim čekají postižené další kurzy. Budou si moci vybrat mezi angličtinou a kurzem Základy podnikání a podnikání v sociálních službách.

Naše občanské sdružení Unikátní projekty nabízí zdravotně postiženým dětem i dospělým relaxační pobyty zaměřené na výtvarné tvoření. Jsme nestátní nezisková organizace, která funguje už jedenáct let díky sponzorským darům a dotacím. Prostřednictvím výtvarné činnosti se snažíme zapojit postižené do světa zdravých a zmírnit bariéry, které je obklopují.

Další informace zprostředkuje Alena Šejblová 721 546 075

Proč jsme založili obč. sdružení VESELÝ VOZÍČEK

V červnu 2005 vystupoval tehdy Sletý Lukášek se svojí maminkou, bráškou a dalšími cestujícími z vlaku, který stál na zastávce. Během vystupování Lukáška se tento vlak najednou rozjel a Lukášek pod něj nešťastně spadl. I přes veškerou snahu lékařů přišel o obě dolní končetiny.

Dnes je Lukášek již veselý, plný chuti do života. Naučil se skvěle ovládat vozíček a teď již pilně trénuje chůzi na protézách a jde mu to velice dobře. Od září začne chodit do 3. třídy mezi své bývalé spolužáky.

Lukášek si za svoji odhodlanost, vůli nevzdát se nepříznivému osudu, bojovat, pilně trénovat chůzi a další zaslouží nejenom náš obdiv a uznání, ale hlavně také velkou pomoc jakýmkoliv způsobem. Proto jsme založili obč. sdružení **VESELÝ VOZÍČEK**, abychom mu pomohli usnadňovat jeho nelehký život až do dospělosti nebo až pokud to bude třeba.

Více o nás, našich cílech, aktivitách a všem dalším vč. obrázků si můžete prohlédnout na našich stránkách. Zde rovněž naleznete i možnosti, (pokud budete chtít) jak nám resp. Lukáškově nějak pomoci.

obč. sdr. **VESELÝ VOZÍČEK**

Mandysova 1300
500 12 Hradec Králové
tel.: 495 262 176, 728 799 015
www.veselyvozicek.cz (eu)
veselyvozicek@seznam.cz
veselyvozicek@centrum.cz

CHCETE NÁM POMOCI?

Toto je účet našeho občanského sdružení
73856002/2700 (HVB)
(var. symbol uveďte vaše tel. číslo, popř. IČO nebo DIČ)

Toto je sbírkový účet námi pořádané veřejné sbírky č.j. 22737 / VZ / 2005
35-6105480247 / 0100 (KB)
(var. symbol uveďte Vaše tel. číslo, popř. IČO nebo DIČ)

Můžete nám pomoci také některým z dalších způsobů:

- pomoc formou věcného daru (po dohodě např. PC, mobil, apod.)
- umístění stojanových pokladniček např. ve vašem obchodě, firmě apod. (V našem městě je pokladnička v prodejně **KNIHA v Klicperově ulici**.)

Na vše můžeme vystavit patřičná potvrzení vč. sepsání darovací smlouvy.

DĚKUJEME VŠEM ZA PODPORU a POMOC

Ing. Miroslav ŠTĚPÁK
předseda rady sdružení
+ táta Lukáška

Soutěžíme s Českým rozhlasem Hradec Králové „Tři oříšky od Elišky - aneb za krásami Hradce Králové“

Víte že
- oblast v okolí současného Hradce Králové byla obydlena již v době prehistorické?
- ve třináctém století byl postaven nový gotický královský hrad, kde často přebývali Přemyslovci?
- Václav II. ustanovil Hradec za část věna českým královům?

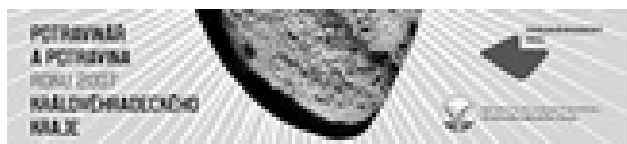
Pokud tohle všechno víte, pak se určitě rádi zapojíte do soutěže Českého rozhlasu Hradec Králové, která startuje od pondělí 2. července. Kromě toho, že vám přiblížíme bohatou historii města a zavedeme vás do míst, kam se návštěvník nikdy nedostane, budete mít ještě šanci vyhrát zajímavé ceny.

Připraveny jsou pro vás fotoaparáty, mp3 přehrávače a rekreační pobyty.

Stačí, když budete pozorně poslouchat Český rozhlas Hradec Králové a správně odpovíte na otázky, které ve vysílání zazní během odpoledního vysílání. Nápoředu už ale uslyšíte během dne. Pokud chcete vyhrát zajímavé ceny, pak se vám tedy vyplatí poslouchat Český rozhlas Hradec Králové po celý den.

A kde nás naladíte? Na frekvencích 90.5 pro východní Čechy, 95.3 pro Královéhradecko a 96.5 pro Rychnovsko FM a nebo na internetu - www.rozhlas.cz/hradec

Další podrobnosti o soutěži se dozvíte jak z našeho vysílání, tak i na našich webových stránkách.

TISKOVÁ INFORMACE

V Hradci Králové 17. května 2007

PROČ KUPOVAT ČESKÉ POTRAVINY

- naše vyhlášky a normy jsou mnohdy přísnější než v okolních státech a státech mimo EU
- pro náš organismus jsou nejlepší potraviny vypěstované v oblastech, kde žijeme
- každá vyspělá země si chrání svoji produkci potravin
- před pár lety jsme např. vepřové vyváželi a dnes více jak 20 % dovážíme
- z cukrovamické velmoci se stáváme významným dovozcem cukru
- každý rok skončí v ČR svou činnost velký potravinářský podnik - ztrácíme tím možnost tvorby přidané hodnoty (vyvážíme surovinu, dovážíme výrobky), přicházíme o zaměstnanecká místa a stáváme se závislími na dovozu
- jeden pracovník v zemědělské prvovýrobě generuje cca 5 - 6 dalších pracovních míst
- máme možnost znát původ a výrobce
- lepší dohledatelnost původu potraviny
- jsou nejlepší
- můžeme být hrdi na naši produkci potravin

PODPOROU ČESKÝCH POTRAVIN OVLIVNÍME:

- omezíme nutnost transportu potravin někdy i z velkých vzdáleností a tím omezíme znečišťování životního prostředí
- např. při preferenci českého hovězího masa omezíme tlak na devastaci jihoamerických deštných pralesů - plíc naší země
- podpoříme naše zemědělce a tím vznikne lepší prostor pro péči o naše okolí a venkov
- čeští zemědělci a zpracovatelé platí daně v ČR a tím přispívají na výstavbu silnic, škol... to se nedá říct o zahraničních firmách
- zachováme aktivní život na venkově

Vyjádření

Ing. Petry Škopové, MBA pro TK:

Efektivní podpora domácích producentů potravin není nic neobvyklého a věnují se jí téměř všechny vyspělé země světa. Setkala jsem se s touto podporou, ze strany státu

nebo sdružení producentů, v Austrálii, na Novém Zelandu, V USA, v Lotyšsku, v Polsku, ve Francii a dalších zemích. Z toho vyplývá, že i bohaté státy považují tuto podporu za důležitou. Důvodů, proč je produkce potravin pro každý stát významná, je mnoho. Je to nezávislost, tvorba pracovních míst, tvorba HDP, budování vlastní kultury a tradic. ČR v tomto směru hodně zaspala. Již v roce 1999 jsme se snažili domluvit s Ministerstvem zemědělství podporu, ale nebyla k tomu velká ochota. Tenkrát jsme jako CHOVSERVIS a.s. např. zorganizovali výstavu Mléko 99 v Hradci Králové na podporu spotřeby mléka. Byla to regionální, ale alespoň nějaká podpora.

Mnoho států mělo zkušenosti ze vstupu do EU dlouho před námi a všechny zaznamenaly pokles výroby domácích potravin, bohužel jsme se nestihli poučit a zahájili národní kampaň KLASA příliš pozdě. EU nás omezuje v možnostech propagace národních produktů, a tak se musíme umět přizpůsobit pravidlům a více podporovat regionální producenty - to EU umožňuje. Tradiční potraviny vytvářejí kolorit a tradice každé země a je to něco, co vyhledávají turisté a odlišuje to země jednu od druhé. Umíte si představit tu nudu, až budou v každé restauraci stejná jídla od Paříže po Bukurešť?? Dnes k nám jezdí turisté za svíčkovou a knedlíky s vepřovým a každý uzná, že dobré jídlo a pití je naším národním bohatstvím. Kdo byl např. v Anglii, ví, o čem mluvím.

Procestovala jsem opravdu mnoho zemí a možná právě proto se snažím já i celá naše rodina kupovat české potraviny a domácí produkty všeobecně. V rámci kampaně Potravina a potravinař roku se budeme snažit cca 5 měsíců informovat naše spotřebitele objektivně o výhodách našich potravin a věřím, že každý může pochopit, že není nutné velkých prostředků a státních podpor k tomu, aby zde byl zachován náš tradiční potravinářský průmysl a výroba potravin - stačí k tomu málo, a může to udělat každý při každodenním nákupu. Při výběru je jen nutné se podívat na zemi původu. Pak se např. doví, že Tesco nabízí vejčeka z Litvy (LT), a při tom máme producenty vajec do 30 km od Hradce - co si ta vejčeka po cestě užijí a kolik z nich má rozbitou skořápku, to si umíte představit.

Každý asi chce, aby si dostatek lidí kupoval produkt jeho činnosti ať je to truhlář, SW vývojář, automobilový producent nebo zemědělec. Ta země, která umí max. využít produktů vlastních podniků, má šanci být bohatou a prosperující zemí v budoucnu.

Ing. Petra Škopová, MBA

Generální ředitelka CHOVSERVIS a.s.
Předsedkyně výboru pro životní prostředí a zemědělství KHK
Manažerka roku 2006

Soutěž „Potravinař a potravina roku 2007 Královéhradeckého kraje“

podporuje zemědělskou a potravinářskou produkci regionu.

Vítěze soutěže určí veřejnost prostřednictvím hlasovacích lístků a hlasování na www.potravinarroku.cz. Všechny hlasy budou slosovány a výherci obdrží atraktivní hodnotné ceny.

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Klicperův dům - rezervace vstupenek
na tel.: 495 426 273, 602 717 410

ČERVENEC 2007

e-mail: klicperuvdum@email.cz
www.chlumeck-n-cidlinou.cz/divadlo

Předprodej vstupenek každý čtvrtek od 15.00 do 18.00 hod. nebo před každým představením od 18.00 do 19.00 hod.

Klicperův dům

4. července Poslední skotský král

středa **Kino** - drama VB

20.00 hod. Příběh filmu se začíná odvíjet v okamžiku, kdy čerstvě vystudovaný skotský lékař Nicholas odlétá do Ugandy. Od návštěvy exotické země si slibuje vzrušující zážitky, romantiku a radost z toho, že může pomáhat tam, kde jej lidé opravdu potřebují. Hrají: Forest Whitaker, James McAvoy, Kerry Washington
123 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži do 15 let titulky nepřístupný

5. července Barevný závoj

čtvrtek **Kino** - romantické drama Čína/USA

20.00 hod. Nejdelší cesta může vést mezi dvěma srdci. Hrají: Naomi Watts, Edward Norton, Liev Schreiber, Toby Jones
125 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži do 12 let titulky nevhodný

6. července Terkel má problém

pátek

20.00 hod.

Kino - animovaná černá teenegorovská komedie
Film, který musíte vidět dřív, než vám ho doma zakážou...
Pozor - tento film není pro děti!!!
Hrají v českém znění: Vojta Kotek, Filip Švarc, Zdeněk Izer, Marek Eben
75 minut Vstupné: 65,- Kč mládeži do 15 let nepřístupný

7. července SPIDER-MAN 3

sobota **Kino** - dobrodružný, akční USA

20.00 hod. Na motivy komiksu Leea a Stevea Ditka z produkce nakladatelství Marvel.
140 minut Vstupné: 70,- Kč mládeži přístupný český dabing

Technická odstávka provozu Klicperova domu v době od 9. 7. do 23. 8. 2007.

La haute société aneb Lev v Grandu a jiné n(e)áhody

Na jaře tohoto roku vyšla povídková knížka o Chlumci, kterou autor nazval **La haute société aneb Lev v Grandu a jiné n(e)áhody**. Jde o druhou povídkovou knihu chlumeckého rodáka Zdeňka Vaníčka, která obsahuje několik příběhů o dnes již dávno zapomenutých obyvatelích „městečka nad Cidlinou a Bystřicí“, či „Luhů pod Mračnovkou“, jak autor své rodiště nazývá,

a jež navazuje na první sbírku z roku 2003 *Což když se stalo, byl zatčen*. Autor tvrdí, že se jí jednou provždy loučí s tímto pro něj již vyčerpaným námetem a bude se nadále věnovat již jen sbírce starých pohledů.

V předmluvě knížky, „ve slově purkistrově“, starosta Chlumce nad Cidlinou Ing. Miroslav Uchytíl napsal:

„Zdeněk Vaníček patří k chlumeckým rodákům a opravdovým patriotům, který svým charakteristicky humorným stylem zaznamenává ve svých knihách tehdejší život rodného města z té veselější stránky a to je moc a moc dobře. Vždyť s výjimkou pana učitele a dnes čestného občana Chlumce nad Cidlinou Antonína Lauterbacha (jehož je autor mimochodem nadaným žákem), jenž nedávno vydal soubor pamětí pod názvem „Historie chlumeckého divadla“, a ještě kromě pana Dr. Karla Richtra, který se stal opravdovou literární du-

ší měsíčního chlumeckého periodika „Chlumecké listy“, žádná významnější díla o našem starobylém městě v zahradách nevznikají. Nezbyvá tedy než doufat, že autor této roztomilé knihy nevyčerpal ještě zdaleka svou inspiraci a brzy nám předloží třetí díl veselých povídek o Chlumci nad Cidlinou.“

A co na to sám autor? Říká, že by měl největší radost z toho, kdyby jeho knížky o milovaném rodišti nekolovaly jako „ilegální samizdaty“ po pár známých a příbuzných, kdyby se tedy v Chlumci našel někdo, kdo by je místním obyvatelům nabídl. Ale, okamžitě s obavami dodává, že to asi bude přáním nesplnitelným...

Knihy vyšla s podporou občanského sdružení Česká asociace kompetitivních komunikací a je určena poměrně úzkému okruhu čtenářů, kterým starý Chlumeck nad Cidlinou a jeho figurky snad ještě něco říkají. **Red.**

Karel Gott vystavoval v Karlově Koruně

„Slovutný mistře“, zazněla mramorovým sálem zámku Karlova Koruna z úst Klicperáka Petra Pokorného alias hraběte Kinského slova, která vyšla z mistrovského pera spisovatele Karla Richtra, před nimiž nezbyvá než smeknout...

S takovou pompou a upřímností zde byl snad naposledy vítán jen císař Karel VI., který na zámku pobýval v roce 1723. „A právě vás, který jste znám a slaven v celém světě co

znamení a vpravdě věhlasný pěvec lahodného jímavého hlasu, mám tu čest já, Leopold hrabě Kinský, v zastoupení celého našeho starobylého rodu přivítati na našem zámku,“ znělo do slavnostních fanfár Karlu Gottovi na uvítanou.

Nejpopulárnější český zpěvák Karel Gott zahájil ve středu 30. května v mramorovém sále zámku Karlova Koruna slavnostní vernisáž výstavy reprodukcí svých obrazů. Celkem třicet Mistrových pláten mohli obdivovat návštěvníci této společenské akce, kterou Centrum kultury Mikan připravilo v rámci divadelního festivalu AKTOVKA.

Putovní výstavu, která je součástí projektu „Karel Gott gallery tour 2007“, viděli diváci na jedenácti místech po celé republice. Představuje Karla Gotta návštěvníkům v jednotlivých regionech jako malíře. Výstava v Chlumu n.C. byla jedinou ve východních Čechách. Další se uskutečnily v Brně, Bruntále, Českých Budějovicích, Karlových Varech, Plzni, Olomouci, Zlíně, Jihlavě, Ústí n. L. a Ostravě.

„Bylo mi osm let a chodil jsem do školy s kamarádem, jehož rodiče měli obrovskou knihovnu plnou předválečných reprodukcí starých i soudobých malířů. Fascinován jsem v nich hodiny listoval, zatímco spolužáci ze třídy se v té do-

bě věnovali klukovským hrám. Nad mým nezvyklým zájmem malého školáka o klasické malířství se rodiče mého kamaráda pozastavili a rozhodli se promluvit s mými rodiči. Popisovali jim, jak u nich stále ležím na zemi a listuji v knihách. Moji rodiče jim zase vyprávěli, jak chodím na kdekou výstavu, a dokonce i do starožitností, a když přijdu domů, stále něco kreslím a toužím po malování olejovými barvami. Potom přišly Vánoce, na které nikdy nezapomenu. Dostal jsem kompletní malířskou výbavu. Stojan, několik, už napnutých, pláten, kolekci olejových barev v kufříku, štětce, paletu, terpentýny, oleje, ředidla... Dodnes můj nejkrásnější dárek, změnil mi okamžitě život“, vzpomíná na své malířské začátky Karel Gott.

Všechny výstavy byly prodejní a vedle kvalitně tištěných reprodukcí na plátně, certifikovaných Karlem Gottem, na nich mohli návštěvníci zakoupit reprodukcce papírové, kni-

hu Obrazy, ale také parfémy Lady Carneval, Cesta rájem, vino Chateau Charde Charlotte a oblíbenou zpěvákovu kávu Dallmayr.

O celém projektu byl natočen dokument, který seznámí veřejnost jak s jednotlivými výstavami, tak i s konkrétním regionem. Dokument odvysílá Česká televize a bude možné si jej zakoupit také na DVD. Návštěva Karla Gotta vyvolala velký zájem médií a přinesla tak nejen našemu městu, ale i zámku dobrou publicitu. Akreditován byl mimo jiné Deník, MF Dnes, Blesk, Pestrý svět nebo zpravodajský štáb televize Nova.

Miroslav Zmítka

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
7/07	čtvrtek 4. 7.	čtvrtek 26. 7.
8/07	čtvrtek 2. 8.	čtvrtek 23. 8.
9/07	čtvrtek 6. 9.	čtvrtek 27. 9.
10/07	čtvrtek 4. 10.	čtvrtek 25. 10.

Výstava na galerii

V pravidelném cyklu výstav, které chlumeckou veřejnost seznamují s tvorbou umělců působících v našem regionu, se tentokrát představuje akademická malířka **Helena Hrušková-Štefková** (nar. 1955). Absolventka Akademie výtvarných umění v Praze vyrůstala v umělecké rodině; otec - akademický sochař Miloš Hruška, matka - akademická ma-

lířka Helena Hrušková-Slavíková. Dcera tak zdědila umělecké vlohy po svých rodičích.

Její tvorbu silně ovlivnilo dětství, které strávila uprostřed kouzelné přírody Orlických hor. Malířčiny olejové malby jsou i proto plné květů, lesů a horských potůčků zachycených v různých ročních obdobích. Jakoby zahalené mlhou nás zavedou do jiného, lepšího světa. Oči si při pohledu na ně odpočinou a naše mysl uklidní. Svou přesvědčivostí tak tyto malby mohou svádit k pocitu, že namalované květy skutečně voní.

Autorka pravidelně vystavuje samostatně, ale účastní se i skupinových výstav doma a v zahraničí. Svými obrazy je zastoupena v soukromých sbírkách v Evropě, USA, Japonsku atd. Její tvorba byla v roce 2003 oceněna cenou Evropské unie za umění.

Prodejní výstava obrazů Heleny Hruškové-Štefkové, kterou pořádá občanské sdružení „Město v zahradách“ ve spolupráci se zámek Karlova Koruna, je otevřena **od 9. června do 5. července**, a to na galerii mramorového sálu zámku Karlova Koruna. Výstavu můžete navštívit vždy v čase otevření zámecké expozice. Rozhodně si ji nechte ujít.

AF

PAMĚTNICKÝ ŠUTR 2007

8.-9. června 2007 proběhl v areálu Vodácko cyklistické společnosti Pamětník IV. ročník country festivalu „Pamětnický šutr“.

V pátek 8. června 2007 po 17.00 h. se začali sjíždět první účinkující i diváci a moderátor Českého rozhlasu Hradec Králové Vašek Souček zahájil festival. Jako první se na podiu objevila domácí skupina Western country song, které náleží právo zahájit festival. Následovaly další kapely a bylo se na co dívat a co poslouchat. Předvedly se špičky našeho bluegrassu např. Lusitian Grass, Funny Grass, Větráci. Páteční country maratón zakončila skupina Doklobouka a ve velkém stanu zapůjčeném firmou TEROM se pokračovalo v hraní jamession až do ranních hodin.

Sobota 9. června 2007 - začátek je stanoven na 13.00 hod., i přes velké vedro se ve skromném stínu tísni již dost diváků. Znovu začíná kapela WCS a po ní následují další. Velký úspěch

sklízí hradecká Lokálka, ale to již jsou zaplněny všechny lavičky. Sobota, stejně jako pátek, má špičkové kapely, mezi které určitě patří Honza Bican z Českých Budějovic se svým jedinečným a výjimečným stylem hry na banjo clamhamer, který hraje velmi málo banjistů, a tak rozezvučel obě oldtamer banja. Mladá bluesgrassová kapela Wyrton z Ronova nad Doubravou podala dokonalý výkon předvedením stejného žánru. Severka z Hradce Králové se svou vynikající zpěvačkou s podmanivým hlasem mile překvapila. Staré trampské písně přivezli Staří hoši + 1 z Jihlavy, až téměř jazzové blues a nádherné frázování písní měla kapela Wostuha ze Dvora Králové se svým zpěvákem Zdeňkem. Prašifka Styl z Plzně okouzila svou vlastní tvorbou a sehraností sedmičlenného ansámblu. A jim patří rovněž dík za ceny, které vyrobili a přivezli pro účinkující festivalu. Sobotní program zakončili Daltonové, Stará Bolešlav, a jako vždy byli perfektní. Konec

country hudby pro letošní rok udělala domácí kapela WCS, která opět s ostatními pokračovala v hraní až do nedělního rána.

Všichni interpreti vyjadřovali svůj obdiv nad perfektně organizačně připraveným festivalem. Chvála patří rovněž profesionálnímu přístupu chlumeckého zvukaře Pavla Hampla a jeho kolegů. Zrovna tak vynikajícímu publiku a skvělému personálu, který dělal, co mohl, aby vše proběhlo k velké spokojenosti diváků. Omlouváme se všem návštěvníkům, na které se nedostal „maxiřízek“, anebo jsme právě neměli v nabídce to, co požadovali.

Chceme poděkovat touto cestou Městskému úřadu Chlumeck n. Cidlinou za možnost uskutečnění „Pamětnického šutru“ v areálu WCS v Pamětníku, za shovívavost Českému rybářskému svazu Chlumeck n. Cidlinou a jeho členům za toleranci při této akci.

Věříme, že se Pamětnický šutr líbil a není proto důvod nepřipravovat se na další, v pořadí již V. ročník.

Za Vodácko cyklistickou společnost
Jiří Zborník

ZÁMEK KARLOVA KORUNA a pražské divadlo CD 2002

uvádějí

na zámeckém nádvoří hororovou komedii pro velké i malé
na motivy slavného románu Brama Stokera,
při které neztratíte ani kapku krve

DRACULA

aneb CD 2002 na cestách

Scénář: Václav Luks

Režie: Hynek Čermák
Václav Luks

Vstupenky je možné zakoupit v předprodejní síti TICKET ART
rezervace na tel.: 222 897 552, fax: 222 897 550,
e-mail: vstupenky@ticket-art.cz
nebo v pokladně hradu Kost rezervace na tel.: 493 571 144,
e-mail: kost@kinsky-dal-borgo.cz v pokladně zámku Karlova Koruna
rezervace na tel.: 495 484 519,
e-mail: karlovakoruna@kinsky-dal-borgo.cz
a nebo v pokladně Divadla v Celetné, Celetná 17, Praha 1
rezervace na tel.: 222 326 843, e-mail: rezervace@divadlovceletne.cz

Srpen

27. 8. 2007	20.00 h	299,-
28. 8. 2007	20.00 h	299,-
29. 8. 2007	20.00 h	299,-
30. 8. 2007	20.00 h	299,-
31. 8. 2007	20.00 h	299,-

V ceně vstupného je volná prohlídka středověké mučírny. Z důvodů nepříznivého počasí, po začátku představení, si pořadatel vyhrazuje právo zrušit představení bez nároku na vrácení vstupného nebo posunout začátek představení.

Inzerce

150 let od narození Zikmunda Kozelky, starosty a budovatele města

Narodil se 10. května 1857 ve Valdicích v jičínském okrese v rodině řídicího učitele. Po absolvování gymnázia v Hradci Králové, které vystudoval s vyznamenáním, věnoval se právníkému studiu. Po jeho dokončení v roce 1881 a roční vojenské službě byl po dobu jednoho roku zaměstnán ve švarcenberském archivu v Praze.

Dne 12. března roku 1884 byl Zikmund Kozelka jmenován provizorním tajemníkem města Chlumce nad Cidlinou a o rok později dekretem ze dne 26. června 1885 se stal tajemníkem definitivním. V lednu tohoto roku byl oddán s ovdovělou Františkou Hanovou, rodem z Moravy. **Jeho příchodem na chlumeckou radnici se změnila celá řada zastaralých pořádků.** Jako právník zavedl nový systém členění a řazení městské spisovny, který se dochoval až do roku 1945. V roce 1885 uvedl do života nový trhový a policejní řád města. V následujícím roce byl Zikmund Kozelka zvolen tajemníkem Okresního zastupitelstva v Chlumci nad Cidlinou. Roku 1896 byl jmenován ředitelem kanceláře okresního výboru.

Svou nevšední energií a pevnou vůlí získal si záhy důvěru chlumeckých občanů, kteří jej při obecních volbách v roce 1896 poprvé zvolili starostou města Chlumce nad Cidlinou. Byl to šťastný počátek nového rozvoje našeho města, které se ve svém vývoji až dosud značně opožďovalo. Bylo zde mnoho problémů a těžkostí. Jednou z klíčových otázek bylo školství, zejména pak **výstavba nové budovy obecních a měšťanských škol.** Stavba byla realizována v letech 1898 - 1899 a svým velkorysým řešením dodnes budí obdiv návštěvníků města.

Úkol to nebyl lehký. Zvláště přišlo lené obce, které se měly na financování výstavby podílet, protestovaly proti zvýšeným přírůzkům. Zikmund Kozelka, jako dlouholetý člen školní rady, byl hrdý na chlumecké školství a podporoval je celou svojí autoritou. V ro-

ce 1904 byl vybudován Okresní dům s kancelářemi chlumeckého okresu a s moderním hotelem. Později sloužil peněžnictví a kultuře. Výhodným vykoupením celého komplexu pozemků u nádraží, které většinou náležely chlumeckému velkostatku, otevřela se cesta k rozsáhlé výstavbě nové části města v dalších letech. K tomuto účelu byl upraven i městský regulační plán. Zdárně se zde rozvíjela zejména výstavba rodinných domků. K dalším záslužným činům patřilo zrušení starého hřbitova uvnitř města u kostela sv. Trojice a zřízení nového hřbitova západně od města.

Účastnil se též spolkového života ve městě. Roku 1885 byl mezi zakládajícími členy **Okrašlovacího spolku pro výsadbu zeleně a parku**, jehož byl v roce 1908 předsedou. V roce 1893 se stal členem spolku **Svornost**. Dále byl členem **Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera**, ve které v roce 1905 zastával funkci předsedy.

Někteří chlumečtí občané se však obávali toho, že s novými plány na budování kanalizace, vodovodu a na zavedení elektrické energie včetně dalších úprav města vzniknou finanční potíže, které padnou na jejich bedra. A tak začali na starostu Kozelku nepřímo útočit. Při přípravě nových obecních voleb již mnozí vlivní a zejména majetní měšťané proti němu vystupovali veřejně. Těmto praktikám krátkozrakých Chlumečáků s trpkým úsměvem starosta Kozelka jen přihlížel. **Odpůrci dosáhli svého cíle a Zikmund Kozelka starostou již zvolen nebyl.** Do čela města byl postaven továrník **Karel Frič**, majitel „Chlumecké strojírny“. Brzy se však ukázalo, že nový starosta nemá pro tuto funkci potřebné zkušenosti ani schopnosti. Začali jej ignorovat i ti, kteří jej volili. A tak brzy nadešla doba, kdy se dostalo Zikmundu Kozelkovi zasloužené satisfakce a **kdy ho jeho odpůrci přišli sami požádat, aby se opět postavil do čela města.** Dlouho tuto nabí-

ku zvažoval, než dal svůj souhlas. Zvítězila v něm myšlenka prospět rozkvětu města, které tak miloval. A tak dne 25. dubna 1904 složil podruhé slib starosty.

Dala by se uvést celá řada akcí, které byly za Kozelkova řízení uskutečněny. V roce 1899 došlo k prvnímu úřednímu pojmenování ulic a k zavedení energie firmou Křižík. Tim zmizely z města petrolejové lampy a byly nahrazeny novým elektrickým osvětlením.

Uspořádáním velké výstavy v roce 1911 se představil okres svým vyspělým zemědělstvím, kulturou a hospodář-

ským průmyslem. Dalším cílem Zikmunda Kozelky byla postupná **přestavba celého chlumeckého náměstí**, i když šlo o záležitost velice složitou. Za jeho působení ve funkci ředitele okresní kanceláře se prováděly meliorace pozemků, výstavba nových silnic a mostů spojujících jednotlivé obce, výsadba nových stromů a záhonů za působení okresního zahradníka, **pomologa Jana Říhy**. Byla to i výstavba nových matičních škol. To vše značnou mírou přispívalo k rozkvětu celého Chlumce.

Na sklonku 19. století postavil Zikmund Kozelka za chlumeckým nádražím sušárnu čekanky, která zahájila činnost v roce 1901. Chtěl tím pomoci zemědělcům Chlumce. Přišla však léta neúrody a čekanka, na kterou se již na jaře předem vyplácela záloha, se neurodila. Zemědělci neměli pro sušárnu co odprodat a zálohu již utratili. Kozelkovi nepřátelé nabádali zemědělce, aby žádnou zálohu Kozelkovi

nevraceli. Hospodářskou krizí těchto let se dostala Kozelkova sušárna do úpadku. Přispěla k tomu i celá řada těch, kterým byl Zikmund Kozelka věřitelem. Věděli, že nikdy nejsou schopni úvěr Kozelkovi splatit, a tak zneužívali jeho dobroty a důvěry.

Vyčerpán duševně i tělesně těžce nesl Zikmund Kozelka svůj neodvratný pád. **Dne 26. září 1913 při jednání komise při prohlídce okresních silnic byl stížen prudkým záchvatem** a téměř v bezvědomí převezán domů. Na radu lékařů se vzdal všech funkcí i starostenství ve městě. Činil tak nerad, neboť jeho duševní muka se dá-

le zhoršovala. V těchto těžkých chvílích přesídlil Zikmund Kozelka do Jičína v domnění, že najde alespoň částečné uklidnění. Svůj kalich hořkosti však musel dopít až do dna, když pro hospodářský úpadek byl vzat do vyšetřovací vazby krajského soudu v Jičíně. **Zde zcela vyčerpán i nervově zdeptán poloslepý dne 8. září 1914 zemřel na mozkovou mrtvici.**

Město Chlumec nad Cidlinou i okres chlumecký chtěly Zikmundu Kozelkovi vypravit pohřeb odpovídající jeho zásluhám. Avšak podle posledního přání zesnulého i na přání pozůstalé rodiny se konalo rozloučení ve chlumecké

hřbitovní kapli, ze které byly tělesné pozůstatky Zikmunda Kozelky vyzvednuty a uloženy do rodinné hrobky na zdejší hřbitově. Rodina Zikmunda Kozelky byla bezdětná a po úmrtí jeho manželky se zcela uzavřela kapitola lidského osudu.

I když nepochopen a neuznán mnohými svými vrstevníky, zaujal navždy Zikmund Kozelka čestné místo v dějinách města Chlumce nad Cidlinou. Po všechna léta, co zastával úřad starosty, svůj reprezentační plat věnoval na účely šlechtné, lidumilné a dobročinné.

Vá

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

HOSPODÁŘSKÉ POMĚRY VE STARÉM CHLUMCI

Naše město bylo a je ponejvíce městem hospodářským. Obyvatelstvo v době mého příchodu na začátku 20. století většinou sestávalo ze starousedlíků a řemeslníků, z nichž každý téměř kromě provozování živnosti nebo obchodu rolničil, a bylo tehda pýchou mít také zahradu na Františku. Příliv cizinců byl velice slabý, jelikož město bylo sevřeno panskými pozemky, které patřily fideikomisi, takže nebylo možno stavěti a rozšiřovati město, ale přece jenom počalo nás „přivandrovalců“, jak se nám říkalo, přibývat a město dostávalo jiný švih. Přibývali velkoobchodníci, vybavili své obchody moderně a starousedlíci, kteří byli zvyklí vydělávati jen peníze, neměli pro zmodernizování obchodu nebo živnosti smysl, a tak jeden obchod za druhým mizel. Téměř všechny přešly do rukou „cizinců“. Bylo zde několik obchodů, které navenek dělaly dojem jednoduchosti svým zařízením, ale zisky majitelům jen kvetly. Tak například byl zde jistý pan Guth, který měl koloniální obchod a dodával zboží téměř všem obchodníkům v místě i v okrese. Dále byl zde obchod s moukou a obilím a pekařství J. Olivy, kterému se říkalo „moučný král“. Ten rovněž dodával mouku obchodníkům v místě i v celém okrese. Oliva se činil také v nákupu obilí, ale nestačil konkurenci Benedikta Gutha, který měl obchodní dům, kde stojí dnes jednopatrový dům

sklenáře Šetlíka (v současné době papírnictví a Pohřební služba - pozn. red.). Zde Guth také prodával dříví a uhlí. Nakupovače mu dělal Salomon Haas, který po smrti Guthově obchod převzal. Vedl ho se dvěma syny, ale pro nedostatek peněz, nesolidní jednání a konkurenci hospodářských družstev byl nucen obchodu se vzdáti a i se syny město opustiti.

V roce 1905 počal obchod textilní živěji se rozšiřovati. Otevřela zde filiálku firma Preininger z Kolína. V krátkosti nato začal obchodovati Josef Háek, rovněž z Kolína, a tu začala až nekalá konkurence, které se v klidu smál Moric Weis, který měl obchod na náměstí proti radnici. Háek zkrachoval a jeho obchod převzal jakýsi Čermák, který rovněž hodně konkuroval. Čermák musel v roce 1914 do války a obchod převzal Josef Bradna a tu teprve začala konkurence. Bradna udělal několikrát krach a narovnání, a přestože zaplatil hrozné sumy advokátům a že se ženou se dlouho soudil, zachoval si značné peníze, obchodu se vzdal a koupil dům od inženýra Vlacha (naproti později postavené spořitelně - pozn. red.). V tomto domě neměl sice krám, ale v bytě provozoval obchod až do příchodu Němců, kdy byl internován a jeho žena platila pokutu za keřasování. Od Preiningera koupil obchod válečný invalida Rudolf Andr, který měl obchod

v domě obchodníka Birnbauma, udělal však krach a obchod potom nějaký čas vedla jeho tchyně, která zemřela poté, co byla v obchodě raněna mrtvicí. Obchod byl potom zrušen. Za války zbohatla velice obchodnice Anna Fidrantová, která koupila jednopatrový dům na náměstí proti kostelu od advokáta Dobíhala, který pro stáří zanechal praxe a odstěhoval se do Prahy. Když stará paní Fidrantová zemřela, dědila dům její snacha Pavla Fidrantová, vdova po Janu Fidrantovi, který zahynul ve válce. Vdala se za Jana Dobíáša, majitele domů na náměstí, polností a hostince na Krašově. Majetek měl velký, ale finančně na tom byl špatně. Jeho domy byly zadluženy a také manželčin dům i obchod zadlužoval. V době, kdy vypukla krize, Dobíáš zemřel na rakovinu žaludku. Část jeho majetku, jmenovitě pole a hostinec, byla prodána v exekuční dražbě a dva domy ještě zadlužené připadly jako dědictví synovcům zemřelého Dobíáša, profesorovi Vojtěchovi Heinerovi a úředníku Janu Heinerovi. Jelikož paní Dobíášová nemohla zaplatiti to, čím za svého manžela ručila, byl jí dán dům do dražby a ona, když viděla blížící se katastrofu, otráвила se octovou trstí a za strašných bolestí zemřela. Byla to paní inteligentní, dobrého srdce, ale na své stáří, když se podruhé vdávala, jednala poněkud lehkomyšlně, neboť se nepřesvědčila, jak to s jejím nastávajícím finančně stojí. S těmito lidmi

udržovali jsme dobré přátelství, ač její muž byl povahy nesamostatné, neinteligentní, a proto často provedl něco, co se nesrovnávalo s přátelstvím. Byl stížen slavomamem a podléhal škodlivým vlivům. Smrtí paní Dobiášové zmizel opět jeden obchod střížní. Asi v roce 1911 otevřel si zde střížní obchod pan Hrnčíř, a to v domě Jana Dobiáše proti kostelu. Hrnčíř byl člověk mladý, čilý, takže se dobře uchytil. Když vypukla válka, musel na vojnu, ale jeho paní vedla obchod dál. Po dobu války keřasovala, a když přišel z vojny domů, koupili si jednopatrový dům od bývalého kniháře Doležala, nyní dům Holoubkův (nárožní dům naproti prodejně p. Popka, majitel p. Chour - pozn. red.), kde jest berní úřad (dnes už neexistující). V tomto domě však pan Hrnčíř dlouho nepanoval. Chytil se karbanu a během asi tří let mu prodali dům v dražbě a on se z Chlumce vytratil.

Před válkou a po válce ještě asi rok měla v budově staré školy, nyní dům p. Choura, střížní a galanterní obchod

paní Traubová, jelikož ale město, kterému dům ten patřil, jej prodalo bývalému obchodníkovi ze Sedlčan Macháčkovi, Traubová nechala obchodu a dům převzal Macháček, který zde provozoval rovněž střížní obchod. Nebyl však v Chlumci dlouho, asi po deseti letech dům prodal bývalému účetnímu tkalcovny v Bydžově Holoubkovi a odstěhoval se do Prahy. Holoubek vedl zde střížní a galanterní obchod dál, ale během asi pěti let náhle zemřel a dům připadl jeho ženě, která zde obchod provozuje do dnešního dne (což již dávno neplatí - pozn. red.). Při mém příchodu do Chlumce byl dům ten jinak obsazen. Tam, kde jest nyní obchod, byl soukromý byt, který obýval okresní soudce Plítek. Do ulice Pernštýnské byl malý krám a vedle něho byt starého hodináře Kinšnera. Na konci budovy v Pernštýnské ulici byl rovněž krám, byt a dílna truhláře Matějčka, který se později odstěhoval, a krám si pronajala zmíněná paní Traubová, kde si zřídila výklad se šicími stroji. Byt po

Matějčkovi byl zařízen pro veřejnou knihovnu a čítárnu. Její uklízečkou a dohlážitelkou byla žena městského ponocného Hrušky. Když se dům ten dostal do rukou pana Holoubka po úmrtí hodináře Kinšnera, najal si po něm krám do Chlumce se přistěhovavší puškař Volejník, který zde zřídil velký výklad a moderně obchod zařídil. Dále se zde vedle Volejníka usadil nový hodinář Vosáhlo, který z bytu udělal též krám. Obchod po paní Traubové najal si pak kamnář Šmída, který se sem přistěhoval z Třebechovic. K tomu si najal i místnosti čítárny, která byla odtud přeložena do městské radnice. Vedle krámu Volejníkovy zřízen byl ještě jeden krám a ten má najatý holič Eichler. Krám po odstěhovavším se kamnáři Šmídovi převzal zase Volejník a krám po Volejníkovi s jídelnou má dodnes pronajatý cukrář Josef Čermák (což již dávno neodpovídá skutečnosti - pozn. red.).

(Z rukopisných poznámek vybírá a pro tisk připravuje **Karel Richter**.)

Inzerce

Inzerce

Srovnávací testy žáků na ZŠ v Chlumci n. C.

Druhým rokem se naše škola zapojila do projektu „Hodnocení výsledků vzdělávání žáků devátých tříd ZŠ a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií 2007“. Testování byli všichni žáci. Každý obdržel osvědčení obsahující individuální výsledky v testech Obecné dovednosti, Dovednosti v českém jazyce a Matematické dovednosti. Osvědčení žákům prozradilo umístění mezi vrstevníky naší školy, zúčastněnými žáky v kra-

ji a v celé ČR. Naše škola se umístila výkony žáků v republikovém průměru.

Podobné testy absolvovali i žáci 5. tříd. Tito žáci své výsledky ještě neznají a doufáme, že se je, společně se žáky, dozvíme do konce školního roku.

Sedmé ročníky prošly testováním přes SCIO. Test měl obdobné části jako testy CERMAT pátých a devátých ročníků. Výsledky byly pro naši školu ještě příznivější než testy předchozí. Žáci

obdrželi osvědčení o svých schopnostech a doporučení pro další studium. Radě žáků bylo doporučeno studium na gymnáziu.

Minulý týden byly testovány osmé ročníky. Zde jsme nechali volnou ruku rodičům a testování byli pouze ti, kteří si test zaplatili. Výsledky zatím ještě také neznáme.

Nejcennější na těchto testech je osvědčení, které každému dítěti odhalí jeho možnosti. Bohužel nevíme, na jakém vzorku žáků probíhají testy u ostatních škol, a výsledky pro školu mohou být tedy zkreslené.

Mgr. Jana Bernartová
ředitelka ZŠ

*Žákyně
Všechno se děje
a spíše si představuji
a jsem starší žákyně
a mám krásné křídélko.
Na křídélko klánu ráda,
když na něm je kamarádka.
Vybíráme krásy, krásy
a posíláme kde všude.*

*Žákyně
Růžková*

*Žákyně a Karfolskyně
Dne 29. 6. jsme jeli na výlet do Karfolska. Byl tam krásný
okraj, nádherné výhledy a skvělé pohledy na přírodu.
Když jsme tam byli, navštívili jsme i místní muzeum.
Všechno bylo krásné, a my jsme si to všichni
skvěle užili. Chci říct, že byl krásný den a jsme
mimořádně šťastní. Budeme si to všichni krásně
památat. Všechno jsme si krásně užili a byli jsme
velice spokojeni. Všechno bylo krásné. 11.8.*

DEN DĚTÍ V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

V letošním roce se nám už potřetí podařilo zorganizovat akci, při které žáci z devátých ročníků připravili dopoledne plné soutěže a her pro své mladší spolužáky z prvních až pátých tříd. „Deváťáci“, podílející se na této akci, odvedli velmi dobrou práci a hlavně se předvedli v úplně jiném světle, než je znají vyučující z lavic. Už nejméně čtrnáct dnů před akcí obíhali možné sponzory, kteří byli ochotni přidat na drobné ceny buď finanční obnos, různé dárky, nebo cukrovinky. Všichni, kteří přispěli, si zaslouží poděkování. Tradičním sponzorem bylo SRPŠ, které pravidelně na tyto akce finance uvolňuje.

V pátek 1. června se úplně všechny děti prvního stupně do školy velmi těšily. Vždyť místo někdy nezábavného posedávání v lavicích na ně čekalo pod sokolovnou více než deset stanovišť. Tam mohly předvést svou rychlost, zručnost i schopnost se soustředit. Za úspěšné splnění získávaly kartičky, které si pak mohly vyměnit za drobné dárky.

Vzhledem k pečlivé přípravě našich „deváťáků“ a nádhernému počasí bylo toto dopoledne příjemným zakončením týdne pro všechny zúčastněné.

E.G.

Vybíjená na naší škole

Letošní školní rok zaznamenala naše škola několik úspěchů ve vybíjené. V Novém Bydžově obsadilo smíšené družstvo žáků 4. a 5. tříd 1. místo a pohár Karla IV. Na turnajích chlapců a dívek jsme také bodovali. Chlapci 6. tříd a dívky 5. tříd se probojovali do okresního kola v Hradci Králové. Dívky předvedly velice pěknou hru a bez porážky zvítězily.

Postupují do krajského finále a jsou rozhodnuté zvítězit. Tak jim držíme palce.

G. Masláková

HOKEJBAL

Dne 20. dubna jsme vyrazili na hokejbalový turnaj do Hradce Králové v této sestavě: Havránek, Zima, Kružík (Gretzkey), Bastin, Zborník, Drahorád, Ovesný, Synek, Horák, Hanyš, Herman, Erben a kanonýr Dušek.

V prvním zápase jsme se střetli s družstvem ZŠ Klicperova NB a vyhráli jsme 1:0. Jedinou branku v něm vstřelil Michal Drahorád. Tento stav jsme udrželi do konce, i když jsme celý zápas hráli v oslabení díky bitce, ve které se střetl Zborník s hráčem hostů, a naše první tři body byly doma. Další zápas jsme sehráli se ZŠ Karlova NB a opět jsme vyhráli 3:2. Branky: Erben 2, Drahorád. Poděkování patří Petru Synkovi za dobré výkony a Petru Duškovi za stravu od babičky, která ji na 100 % dělala s láskou, a zdá se, že do ní přibálila i trochu štěstíčka a že jsme i díky tomu postoupili do finále. Bohužel s námi v pátek nemohl odcestovat Petr Dušek, který zůstal u babičky, a nebyla tak svačina se štěstím, a proto jsme prohráli 5:1, když jedinou branku vstřelil Tomáš Herman. V závěru bychom chtěli poděkovat Tomáši Ovesnému, který vydržel celý den bez maminky©.

Petr Zborník a Lukáš Bastin, 8.D

Pohár rozhlasu

Dne 17. 5. 2007 jsme se zúčastnili soutěže v lehké atletice v Hradci Králové. Účastnili se žáci šestých a sedmých tříd za mladší žáky a osmé a deváté třídy za starší žáky. V obou kategoriích soutěžili samostatně chlapci a děvčata. **Mladší žáky reprezentovali:** Tereza Šichová, Aneta Kholová, Kateřina Bosmanová, Denisa Holá, Jana Hlídková, Adéla Budská, Štěpánka Kavková, Lenka Bendásková, Adam Vacek, Petr

Synek, Adam Svoboda, Jan Svoboda, Štěpán Koucký, Pavel Hlubuček a Michal Erben - všichni pod dozorem pana učitele Novotného. Naše výkony byly nad očekávání, děvčata obsadila celkově **2. místo** a chlapci se umístili na **3. místě**.

Kavková Štěpánka ... hod daleký	1. místo	47,22 m
Žákyně ... štafetový běh 4x60 m	2. místo	35,67 s
Kholová Aneta ... skok daleký	4. místo	3,97 m

Erben Michal ... skok vysoký	4.-12. místo	1,30 m
Koucký Štěpán ... hod daleký	1. místo	58,00 m
Žáci ... štafetový běh	3. místo	33,14 s
Erben Michal ... 60 m	2. místo	8,28 s

Hlubuček Pavel ... skok daleký 2. místo 4,71 m

Starší žáci bojovali v tomto obsazení: Linda Cincibusová, Nikola Luňáková, Martina Marešová, Jana Němcová, Radka Synková, Petra Sobotová, Katka Jechová, Aneta Tůmová, Anežka Hodrová, Jana Schovancová, Jiří Sobota, Michal Růžička, Radek Růžička, Pavel Havránek, David Mazánek, Ondřej Vinař, Matouš Krátký, David Dusbaba, Michal Kardoš a Vladimír Kopřiva.

Dívky obsadily celkově **5. místo** a chlapci získali **9. místo**.

Linda Cincibusová ... 800 m	3. místo	2:45.01
-----------------------------	----------	---------

Tereza Šichová a Štěpánka Kavková, 7. C

Fotbalový turnaj žáků Coca-Cola Cup

Letošní ročník poháru školních týmů v kopané se nám podařilo projít systémem turnajů, až před republikové finále.

1. kolo jsme odehráli v přátelské atmosféře ve Skřivanech, kde nám ředitel tamní školy pan Suchánek skvěle připravil zázemí a příjemnou atmosféru, ve které jsme přehráli bojové Vysoké Veselí, domácí Skřivany i rivala Nový Bydžov.

Ve 2. kole jsme už ovšem zajížděli na horkou půdu do Hradce Králové, kde naši žáci hrdinským výkonem porazili favorizované Kukleny, ale i Dvůr Králové a ZŠ Habrmanova.

Pro 3. kolo jsme díky Fotbalovému klubu Chlumec nad Cidlinou dostali bezplatně k dispozici krásný domácí stadion. Bohužel jsme po vlastních chybách a nesoustředěném výkonu prohráli s rovnocenným Trutnovem a ani remízy s Pardubicemi a Poděbrady nás nezachránily před vyřazením. Určitě nám chyběly góly, ale také srdce a možná i větší podpora naší školy. Ovšem i přes vyřazení jsou dosažené výsledky naším velkým úspěchem. Za tým ZŠ Chlumec n. C. nastoupili: Zima Jiří, Chára Václav, Mazánek David, Vinař

Ondřej, Kružík Jan, Růžička Radek, Bui Duc Nam Petr, Růžička Michal, Jungman Josef, Kučera Jiří, Doseděl Ladislav, Dusbaba David, Havránek Pavel, Bastin Tomáš, Bastin Lukáš a Suchánek Adam.

Mgr. Vladan Kárník

Inzerce

Líheň

V úterý 22. května jsme pořádali již 4. ročník Literární líhne. I když vy možná nevíte, co to Líheň je.

Takže, Líheň pořádáme u nás v základní umělecké škole my, loutkáři. Neučíme se přece jen vodit loutky a vytvářet představení, ale také dobře mluvit a zaujmout posluchače naší řečí.

1. kategorie

2. kategorie

nám maminky každoročně pečou, nabízíme společně s kávou, čajem atd. Také se, my starší, střídáme v moderování, děláme rozhovory... Aby to nebylo jen tak, diváci rozhodují svými hlasy o tom, kdo z recitátorů dostane cenu za výkon a kdo cenu sympatie. Cenu a sladkou odměnu si nakonec odnesou všichni, vždyť to není jen tak, zaujmout tolik diváků!

Letošní Líhne se zúčastnilo 27 dětí, které recitovaly ve čtyřech kategoriích. Příjemnému podvečeru s rodiči předcházela naše pilná několikaměsíční příprava a účast všech žáků v okresním kole, někteří postoupili i do krajského kola. Do soutěže si také musíme od 3. kategorie chystat již 2 soutěžní texty, ale z časových důvodů jsme si každý vybrali ten, který máme nejraději.

První kategorie: Magda Holmanová, Eliška Jechová (v okresním kole soutěže v přednesu textů v Hradci Králové získala postup do krajského kola a i tam si vedla velice dobře, jelikož získala čestné uznání), Magda Labíková (ta získala v okresním kole čestné uznání), Zdena Petrovická, Káťa Šarounová, Kristýnka Višková (též dostala čestné uznání) a Martin Holman (opět získal čestné uznání).

Druhá kategorie: Martin Dlouhý, Šimon Krátký, Janička Marešová (získala čestné uznání v HK), Terka Ovesná, Janička Slobodová (v okresním kole to dotáhla až na postup), Martin Šmíd, Vojta Šmíd, Kuba Thalmann a Jitka Tůmová.

Třetí a čtvrtá kategorie: Pavel Hlubuček (získal čestné uznání), David Miffek (z okresního kola postoupil do kraje a tam dostal čestné uznání), Láďa Zubr, Kuba Maleček, Bára Petrovická (též získala čestné uznání), Martinka Višková (dostala čestné uznání), Terka Švarcová, Maruška Tůmová, Monča Halberštátová (dostala čestné uznání) a Nikča Pražáková.

Mezi jednotlivými kategoriemi si diváci mohli „odpočinout“ při poslechu flétniček, na které hráli žáci p. učitelky Vítkové, zhlédnout 2 loutková „pidipředstavení“ od Ládi, Kuby a děvčat ze souboru Uzel.

Nejsladší odměnou za téměř dvouhodinový program nám byl výborný ovocný dort, který pro nás upekla babička Martinky a Kristýnky Viškových. Mňam mňam!

3. a 4. kategorie

Snažíme se vytvořit příjemné prostředí Literární kavárny. Buchty, které

Myslím si, že Líheň je dobré zpestření a doufám, že se bude konat znovu a znovu, jelikož je vždy originální díky textům recitátorů.

Bára Petrovická, soubor Kyselé rybičky ZUŠ Chlumec n. C.

Trocha humoru

Žena smaží volské oko, když v tom momentě do kuchyně vtrhne muž a začne křičet: „Pozor, pozor, více oleje! Pozor, pozor, otočit, rychle, rychle! Pozor, nezapomeň sůl, pozor, otočit!“

Žena to už nevydrží a úplně vynervovaná se ptá: „Co tak řveš?!? Myslíš si, že neumím udělat volské oko?“

Muž klidným hlasem odpoví: „To já jen, abys měla představu, jaké to je, když mi kecaš do řízení.“ **LV**

LOUTKÁŘI ZE ZUŠ

Dovolte, milí čtenáři, abych vám představila děti i studenty, kteří pracovali v letošním školním roce v souborech literárně-dramatického oboru naší ZUŠ:

Soubor Čtyřlístek

Ve skupině hrají nejmenší děti z 1.-3. třídy: Eliška Jechová, Magda Labíková, Magda Holmanová, Kristýnka Víšková, Kačka Šarounová, Zdenka Petrovický a nováčci Dáda Dobřichovský, Filípek Thalmann, Martin Holman, Tereška Mar-

ková a Klárka Čáslavská. Letos hrály společně se staršími kamarády v činoherním představení Putování k Betlému. V druhém pololetí jsme si hráli s pohádkami J. Kahouna, ve kterých se malí loutkáři seznamovali s maňásky, plošnými loutkami, stínohrou... a své první společné představení nazvali: „Čtyřlístek pohádek“. Musím je pochválit, moc se jim vydařilo.

Soubor Pod čepicí

Také tento soubor hrál společně Putování k Betlému. „Kdo je odvážný? Co je to odvahy a statečnost? Jak se pozná? Má strach velké oči? Kdo riskuje zbytečně? Co je

a není důležité?“ Těmito a podobnými otázkami jsme se zabývali letos ve skupině dětí ze 3.-5. tříd, která se hodně změnila - složením i názory. Proto jsme si vybrali příběh

„O tygříkovi“. Moc se nám líbí a věříme, že bude i všem divákům.

Toto představení hrají: Tereška Ovesná, Janina Marešová, Jiřka Tůmová, Janička Slobodová, Martin Šmíd, Martin Dlouhý, Vojta Šmíd, Šimon Krátký a Kuba Thalmann.

Kyselé rybičky

Po Putování k Betlému jsme se dali do další divadelní práce, hráli ve školách a kulturních domech a vytvořili několik představení. Už nyní chystáme další pohádku, tentokrát pro malé diváky.

Společné představení všech členů souboru jsme nazvali Úsměvy - aneb kabaret u Kyselých rybiček. Je to blok různě upravených, hraných a zpívaných básní M. Kratochvíla, které se nám nejvíce líbily. Věřte, že výběr nebyl jednoduchý

a možná ještě časem několik přidáme! Divadlo hrajeme téměř ve stejném složení již 3 roky: Maruška Tůmová, Bára Petrovická, Tereška Švarcová, Martinka Víšková, Pavel Hlu-

buček, Láďa Zubr, Martin Petřina, David Míffek, letos přišli 4 nováčci: Kuba Maleček, Žaňa Bludská, Monča Halberštátová a Adélka Brandová. Jsme dobrá parta, máme rádi muziku a legraci - a to všechno snad v našem představení najdete.

V příběhu „O pštrosovi“ podle J. Preverta účinkuje větší část souboru. Známy příběh o Palečkovi hrajeme velkou loutkou pštrosa (vodit ho společně je těžké, ale i prima) a malým Palečkem - manekýnem, vyzkoušeli jsme také stínohru. Přijďte se podívat.

Uzel

V průběhu roku se složení souboru změnilo odchodem na střední školy. Vystupovali ve vánočním představení a nyní Verča Jechová, Eva Stmaďová, Markéta Rejlová, Nikola Pražáková a Kačka Řehouňková dokončují představení: „Popředu i pozpátku povídám pohádku“, což jsou tři málo známé pohádky pro starší děti. Část představení měla premiéru na Líhni a celé uvidíte na podzim.

Tak co?!

Však je znáte: Alča, Péťa, Marťa, Míša, Jana, Káťa, Pavel, Honza, Tomáš, Marek... jsou nyní středoškoláci, maturanti, vysokoškoláci, už absolventi dramatického oboru... ale hlavně dobrá parta a dál hrají divadlo pro děti malé i velké, ale také pro dospělé.

Letos hlavně vystupovali s představením pro děti „Cirkus“, pro starší a dospělé s „Kybajváspro“ a s „Návratem“. Také připravili „Absurditky“, které vznikly z poezie E. Jandla a „Na písku“. A pro zajímavost, představení „Lakomá Barka“ mělo již svou 76. reprízu...

Hlubučková Romana, učitelka LDO ZUŠ

Inzerce

Úspěšná výprava našich judistů v Německu

V měsíci březnu se nám rozjela judistická sezona s větším množstvím soutěží po celé republice. Přesvědčili jsme se, že naši svěřenci jsou i velmi šikovní a talentovaní, a tak jsme se rozhodli zkusit něco jiného, změřit si síly s judisty v jiném státě. Možností, do kterého státu a města se rozjedeme, bylo více. Za výrazné pomoci jednoho z rodičů, pana Valenty, který nám vše zařídil, jsme vybrali soutěž v německém Werdau, pouhých 350 km z Chlumce n. C.

A tak jsme v pátek 4. 5. vyjeli se dvěma auty a šesti judisty. Odjížděli jsme s velkým respektem a skromnými plány na úspěch, ale to jsme ještě netušili, jak dobře naše výprava skončí.

Před večerní pozdní hodinou (20.00) jsme dorazili na místo, kde nás ubytovali v oddílové tělocvičně. Byli jsme velmi mile přivítáni a bylo vidět, že i oni jsou rádi, že jim naši účastí zpestříme soutěž. Druhý den ráno nás odvedli do pár kilometrů vzdálené překrásné sportovní haly, kde se konala soutěž.

Hned na úvod soutěže nastoupil ke svému prvnímu zahraničnímu zápasu Jan Hašpl, náš nejméně zkušený reprezentant, který bohužel doplatil na počáteční zmatky a vyjasnění pravidel, co je a není povoleno. Od začátku vedl a pak byl dokonce vyhlášen za vítěze, ale do zápasu se vložil jiný rozhodčí, který výsledek anuloval a zápas obnovil. Honza bohužel po těchto zmatcích udělal chybu a svůj první zápas nakonec prohrál. V dalších zápasech už chybu neudělal a všechny své soupeře porazil. Naši zbylí tři kluci Adam Švec, Jáchym Valenta a Marek Drahorád podali velmi dobrý výkon, vyhráli všechny zápasy a své soupeře doslova převálcovali. Po pár zápasech bylo na ně-

VÝSLEDKOVÉ LISTINY ZA DUBEN A KVĚTEN 2007

NÁZEV SOUTĚŽE	JMÉNO	KATEGORIE	UMÍSTĚNÍ
28. 4. 2007 Velká cena - Jablonec n.N.	Švec Adam	mladší žáci do 38 kg	1. místo
	Šlechtová Veronika	mladší žákyně do 40 kg	4. místo
	Bučková Veronika	mladší žákyně do 32 kg	1. místo
	Švarcová Kateřina	mladší žákyně do 32 kg	2. místo
5. 5. 2007 Werdau - Německo	Švec Adam	mladší žáci do 38 kg	1. místo
	Valenta Jáchym	mláďata do 35 kg	1. místo
	Drahorád Marek	mláďata do 30 kg	1. místo
	Hašpl Jan	mláďata do 30 kg	3. místo
13. 5. 2007 Mezinárodní velká cena - Jihlava	Bučková Veronika	mladší žákyně do 32 kg	3. místo
	Švarcová Kateřina	mladší žákyně do 32 kg	3. místo
	Švec Adam	mladší žákyně do 32 kg	1. místo
	Čára Martin	mladší žákyně do 32 kg	1. místo
19. 5. 2007 Polabská liga - III. kolo	Čára Martin	starší žáci do 50 kg	9. - 12. místo
	Švec Adam	mladší žáci do 38 kg	9. - 12. místo
	Šlechtová Veronika	mladší žákyně do 40 kg	neumístila se
	Bučková Veronika	mladší žákyně do 32 kg	1. místo
	Švarcová Kateřina	mladší žákyně do 28 kg	1. místo
	Čára Martin	starší žáci do 54 kg	2. místo
	Švec Adam	mladší žáci do 36 kg	2. místo
	Drahorád Marek	mláďata do 34 kg	1. místo
	Drábek Vojtěch	mláďata do 32 kg	3. místo
	Hašpl Jan	mláďata do 31 kg	1. místo
	Černý Michal	mláďata do 31 kg	2. místo
	Mrkvička Antonín	mláďata do 26 kg	neumístil se
	Beran Petr	mláďata do 24 kg	2. místo
	Šlechtová Veronika	mladší žákyně do 40 kg	1. místo
	Švarcová Kateřina	mladší žákyně do 30 kg	neumístila se
	Bučková Veronika	mladší žákyně do 30 kg	1. místo

meckých judistech vidět, že z nás mají strach.

Náš oddíl reprezentovala i dvě děvčata, Veronika Bučková a Kateřina Švarcová. Bohužel se praly obě ve stejné kategorii, a tak se střetly i spolu. Holky byly o něco nervóznější než kluci, proto jejich cesta za co nejlepším umístěním nebyla jednoduchá.

Celkový výsledek našich judistů byl nad očekávání výborný, **z 6 dětí jsme získali 4 x 1. místo a 2 x 3. místo.** Za náš úspěch jsme dostali uznání od zahraničních rozhodčích a pořadatelů,

kteří nám nabídli i další účast na jejich závodech. I když se soutěže zúčastnilo 200 dětí z 22 oddílů Německa, soutěž skončila velmi brzy a my jsme mohli navštívit zábavný park pro děti. Navštěva zábavného parku celou akci ještě vylepšila a děti odjížděly domů s krásnými zážitky.

Touto cestou bych chtěl poděkovat rodičům panu Bučkovi a Švecovi za odvoz dětí a za společné překonávání jazykové bariéry.

Petr Černožský
vedoucí oddílu JK DDM

Dětské rybářské závody 2007

Konečně přišlo jaro a s ním i dětské rybářské závody, které se každý rok konají v Pamětníku za spolupráce DDM a MO ČRS. A jaké byly ty letošní? Kdo se nezúčastnil, neuvěří.

V neděli 28. dubna nelenilo brzy ráno vstát 56 závodníků. Hlavně ti mladší dospávali ještě v řadě na prezentaci,

ale hned po zahájení závodů byli všichni čilí jako rybičky. A nebylo divu, vždyť záběry na sebe nenechaly čekat.

Již v prvním poločase byli uloveni kapři, např. 63 cm dlouhý šupináč. O přestávce na děti čekala příjemná svačinka, po které všichni s velkým nasazením pokračovali. Prostě to „bralo“! Navíc od rána nás provázelo slunečné počasí bez mráček, které se svými 28 °C přímo svádělo k opalování.

Děti celkem ulovily neuvěřitelných 8 843,5 cm ryb a umístily se takto:

Kategorie - dívky body
1. místo Bednářová Kateřina 113 cm
2. místo Šimková Daniela 106 cm
3. místo Koutová Martina 98 cm

Kategorie - chlapci (mladší) body
1. místo Kuhn Víťa 226 cm
2. místo Vacherlohn Ondřej 192 cm
3. místo Hájek Josef 25 cm

Kategorie - chlapci (starší) body
1. místo Karvánek Jiří 953 cm
2. místo Dušek Petr 830 cm
3. místo Malý Pavel 559 cm

Celkem bylo vyloveno 160 kaprů (7 803 cm), 35 cejnů (900,5 cm), 2 plotice (43 cm), 1 perlm (21 cm) a 2 úhoři (76 cm).

Petrův zdar.

František Langr
vedoucí rybář. kroužku DDM

Inzerce

Krajský přebor leteckých modelářů - žáků 2007

Dne 5. 5. 2007 (v sobotu) uspořádal Dům dětí a mládeže Chlumeck n.C., Letecký modelářský klub Chlumeck n.C. a Letecký modelářský klub Kopidlno na letišti v Hořicích Krajský přebor modelářů - žáků Královéhradeckého kraje. Přeborů se zúčastnili modeláři z okresu Trutnov, Jičín a Hradec Králové. Soutěžilo se v 5 kategoriích: H, A3, P30, F1H, F1A a za finanční podpory Královéhradeckého kraje. Po třech soutěžních kolech rozhodla sportovní komise ukončit soutěž pro neregulérní povětrnostní podmínky (vítr zesílil na 8 - 12 m/s).

Z okresního kola byli z kroužku leteckých modelářů DDM nominováni na krajský přebor tyto chlapci: Petrovický Radek (kateg. H, A3, P30), Koníček Jan (kateg. H, A3), Kalousek Dan (kateg. H) a Hašpl Jan (kateg. H).

Výsledky z krajské soutěže:

Kategorie A3:

3. místo	Michal Černý	138 s
4. místo	Jan Koníček	129 s
11. místo	Radek Petrovický	57 s

Kategorie H:

1. místo	Dan Kalousek	91 s
2. místo	Radek Petrovický	87 s
3. místo	Michal Černý	86 s
4. místo	Jan Koníček	72 s
5. místo	Martin Černý	61 s

Kategorie P30:

1. místo	Jan Koníček	199 s
3. místo	Radek Petrovický	95 s

Na Mistrovství ČR, které se uskuteční 22. 9. 2007 v Ústí nad Orlicí, byli nominováni Dan Kalousek (kategorie H), Michal Černý (kategorie H, A3) a Jan Koníček (kateg. P30).

Chtěli bychom poděkovat chlapcům za výbornou reprezentaci v okresním a krajském přeboru, p. Ing. Antonínu Šimer-

dovi i dalším členům modelářského klubu za přípravu chlapců na soutěže, ale také rodičům za podporu a trpělivost.

Danovi Kalouskovi, Michalu Černému a Janu Koníčkoví přejeme mnoho úspěchů a šťastných letů na Mistrovství ČR.

Panchartková Lucie
ped. prac. DDM

Životní moudra DOPLŇOVAČKA

✚ Co je platné přelout moře a střídát města! Chceš-li uniknout tomu, co tě trápí, musíš být ne jinde, ale jiny! *Seneca*

✚ Staré koště zná špinavé kouty nejlépe. *Irské přísloví*

✚ Muži neumí ocenit vlastní ženy, to přenechávají jiným. *Oscar Wilde*

✚ Člověk má za to, že musí být starý, aby byl chytrý; v podstatě ale má člověk s přibývajícím věkem co dělat, aby se udržel, tak chytrý jako byl. *NN*

✚ Na pracovišti jsem Bohem. Každý ví, že existuju, ale ještě mě nikdo neviděl. **LV**

1	M				
2	M				
3	M				
4	M				
5	M				
6	M				
7	M				
8	M				
9	M				

Naši představitelé 1887-1897

1. Svaté město muslimů
2. Hlodavec
3. České město
4. Surovina pro výrobu chleba
5. Tažné zvíře
6. Balzamovaný nebožtík
7. Temná oblaka
8. Místo v cirkuse
9. Opak plus

Rozluštění na str. 35 **LV**

PS TÁBORNÍK Chlumeck n. C.

Návštěva muzea Loreta

Před námi sobota. Bude stejná jako všechny ostatní? Nebo nás program dnešní schůzky něčím překvapí?

Byl krásný den, místo do klubovny jsme se vydali na prohlídku města. Ptali jsme se vedoucího, kam že míří naše kro-

ky, ale on se jen usmíval a povídal o městě a najednou jsme byli u cíle. Stáli jsme před Loretou - muzeem města Chlumeck n. C. Zaplatili jsme vstupné a pak nás pan Baldík provedl muzeem. Vysvětlil nám, na co se všechny vystavené zemědělské stroje v minulosti v zemědělství používaly. Viděli jsme chomouty pro krávy a koně, které patřily k postrojům, do kterých se dobytek „strojil“ a potom zapřahoval právě do vystavených zemědělských strojů, aby se s nimi oralo, selo nebo posekalo obilí. Poslouchali jsme velice pozorně, protože takové zemědělské stroje již neznáme.

Dále jsme viděli uniformu drába a vojáka, ale nejvíce nás zajímaly lavice, které měli naši pradědečkové a prababičky ve škole. Nábytek vůbec se nám moc líbil - ať to bylo zařízení světnice na vesnici nebo panský pokoj chlumeckého měšťana. V jiné místnosti byl na obraze V. K. Klicpera a jeho věci, další pak byla věnována Janu Říhovi, šlechtiteli a znalci ovoce, který napsal šestisvazkové dílo „České ovoce“, které bylo přeloženo do několika světových jazyků.

Nesmím však zapomenout ani na našeho rodáka, univerzitního profesora dr. Jaroslava Golla, který přednášel již na univerzitě za Rakouska český.

Při odchodu z Lorety jsme panu Baldíkovi poděkovali za pěkný a hodnotný výklad, udělali jsme ještě několik fotografií a odcházeli spokojeni domů. Schůzka se nám opět vydařila a těšíme se na další.

Kateřina Štěpánová
oddíl Osada PS Táborník

Návštěva Klicperova domu

Sobota, den našich oddílových schůzek. Dnešní schůzka bude určitě moc zajímavá. Máme sraz před Klicperovým domem. Při vstupu nás uvítala paní Přerovská. Seznámila nás s historií výstavby Klicperova domu a potom nás povedla celým domem. Viděli jsme místnost pro zvukaře, přístroje na promítání filmů, prošli jsme hlediště, jeviště a šatny herců, klubovnu, kde Klicperáci zkouší hry. Neminuli jsme ani zá-

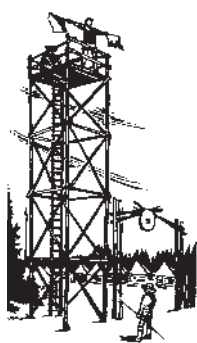
zemí - skladiště kulís a nábytku, maskérnu a mnoho dalšího potřebného pro chlumecké divadelní ochotníky. Nahlédli jsme do míst, kam se jiný člověk nedostane. Naslouchali jsme pozorně výkladu paní Přerovské, abychom si všechno dobře zapamatovali. A musíme říci, že máme opravdu pěkné divad-

lo. Nakonec jsme paní Přerovské poděkovali za zajímavý výklad. Schůzku jsme si bezva užili a těšíme se na další.

Šárka Synková
oddíl Osada PS Táborník

Inzerce

SKAUTSKOU STEZKOU

ČERVENEC
- „MĚSÍC BLESKU“

Tábory čekají! A letos navíc slavíme svůj veliký svátek, 100 let skautingu! Ať žijí prázdniny!

100 LET SKAUTINGU - SVĚTOVÝ SKAUTING

Skauting, moderní organizace s globálním rozměrem, oslaví v srpnu 2007 již sté výročí svého založení. Za tu dobu prošlo skautskými oddíly na půl miliardy lidí. Jistě není náhodou, že skauty bylo v dětství množství těch, kteří dnes mají ve světě i u nás velký vliv. Skauting učí mladé lidi vést - sebe i druhé. Mnohé zahraniční společnosti cíleně vybírají své vedoucí pracovníky z řad bývalých skautů.

V současné době má světové skautské hnutí více než 40 milionů členů v pěti světadílech. Jen v šesti státech světa skauting neexistuje - v Andoře, Číně, na Kubě, v Severní Koreji, Laosu a na Myanmaru. Na dvě stovky zemí se letos zapojí do velkolepých oslav Století skautingu, mezi nimi i 46 tisíc našich skautů a odhadem půl milionu českých občanů, kteří byli v minulosti skauty.

Jednotlivé skautské organizace jsou sdruženy ve třech světových skautských organizacích:

WOSM - World Organization of the Scout Movement (Světová organizace skautského hnutí) sdružuje mladé (kluky i holky) a jejich vedoucí.

WAGGGS - World Association of Girl Guides and Girl Scouts (Světová asociace skautek) sdružuje děvčata.

ISGF - International Scout and Guide Fellowship (Mezinárodní společenství skautů a skautek) sdružuje dospělé skautky a skauty.

Členem všech tří světových organizací je náš „Junák - svaz skautů a skautek ČR“. Chlapecký kmen Junáka je členem WOSM, dívčí kmen Junáka je členem WAGGGS a kmen dospělých Junáka je členem ISGF.

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Náčelnictvo Junáka jmenovalo 2. 6. 2007 nového starostu Junáka. Stal se jím **br. Ing. Josef Výprachtický - José** (bývalý místostarosta). Br. JUDr. Jiří Navrátil a Bořek Slunéčko jsou místostarosty.

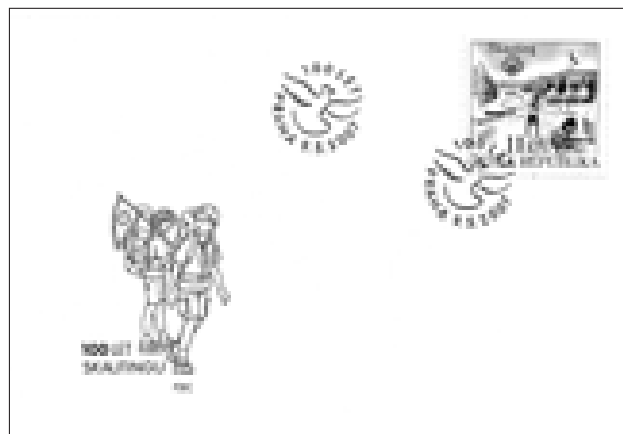
„Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží“. Tento titul obdržel Junák - svazu skautů a skautek ČR, pro léta 2007-2010.

Chlumecký skautský tábor se uskuteční ve dnech 1.-14. 7. 2007 v Břehách u Přelouče.

Pokarko 2007. V květnovém čísle časopisu „Skautský svět“ se dočtete, že letošní Pohár KARlovy KOruny - veselé závody smíšených hlídek - proběhne 6. října 2007 v areálu zámeckého parku v Chlumci n. C. Kontakt: vera.kopecka@email.cz, tel.: 731 546 704

Čekatelský kurz. Bratři Lukáš Klož - Luky a David Novotný - Dave se účastní Čekatelského lesního kurzu. Zkoušky budou skládat během letošního podzimu. Po roce činovnícké praxe, lékařském vyšetření a dosažení 18 let budou moci složit vůdcovskou zkoušku.

Pro filatelisty. Známkou ke **Století skautingu** vydala česká pošta 9. 5. 2007 v hodnotě 11,- Kč. Obálky prvního dne jsou na Hlavní poště v Praze rozebrány a známky se vyskytují na poštách už jenom sporadicky.

Obálka prvního dne

Skautské muzeum v Nižboru. Na zámku v Nižboru u Berouna se dokončují za pomoci muzejní sekce Skautského institutu A. B. Svojsíka expozice. Slavnostní otevření proběhne 23. 6. 2007.

Žluté kuře Pomozte dětem se raduje z částky 535 715,50 Kč, kterou letos vybrali skauti. Za šest let Velikonočního skautského kuřátka už dodali skauti na konto podpory znevýhodněných dětí dva miliony korun.

OBROK Ve dnech 4. - 8. 5. 2007 proběhla v jižních

Vlajková věž bez jediného hřebíku

Čechách nedaleko Čiměře (u Nové Bystřice) letošní největší roverská akce. Na 1200 skautů a skautek ve věku 16 - 25 let a 150 členů servis týmu spalo na rozlehlých tábořištích pod stany (a pěkně přšelo). Besed a přednášek ve skupinách se zúčastnilo na 100 významných osobností včetně spisovatele Roberta Fulghuma - amerického skauta.

Řád Stříbrného vlka, nejvyšší vyznamenání chlapeckého kmene Junáka, udělil náčelník chlapeckého kmene br. Prančl - Wabi dne 16. 6. 2007 grafikovi, malíři, ilustrátorovi a publicistovi **br. Mgr. Ladislavu Ruskovi - Šamanovi** u příležitosti jeho 80. narozenin ve slavnostním sálu Arcibiskupského paláce v Olomouci za přítomnosti reprezentace Olomouckého kraje.

„Stoletý hoch od Bobří řeky“ <http://www.stolety-hoch.wz.cz/> Kniha Jiřího Zachariáše - Pedra o Jaroslavu Foglarovi je nejhlubším a nejrozsáhlejším zpracováním daného tématu. Kniha vyšla letos v květnu a prodává se i na výstavě J. Foglara v Praze.

Cyklomapy <http://mapy.idnes.cz/cykloturistika/> Všechny značené cyklotrasy v republice s podrobným popisem a výškovým profilem. Nejvyšší rozlišení odpovídá 1:50 000.

Ubytování. <http://www.skauting.cz/ubytovani/> Informace o klubovnách, chatách, tábořištích.

ZPRAVODAJSKÁ BRIGÁDA

Květen je měsícem, kdy tradičně připomínáme odboj proti nacistické okupaci Československa. I letos stáli čestnou stráž u Čs. rozhlasu v Praze prošeďivělí bojovníci se skautskou lilí na hrudi...

Jednou z nejdéle působících a největších skupin české protiněmecké rezistence a odboje mladých zvlášť, byla Zpravodajská brigáda. Její organizační, zpravodajská a bojová činnost probíhala od roku 1939 až do květnové revoluce 1945. Přesto, že byli na začátku velice mladí (kolem 17 let), nebyli díky své skautské přípravě za celou okupaci odhaleni.

Již 15. března 1939 vznikla malá skupinka mladých lidí kolem Věslava Wahla, která předávala londýnské Vojenské radiové ústředně zprávy vojenského i politického rázu. Po rozpuštění Junáka v roce 1940 další skupina 12 chlapců z bývalého 5. pražského oddílu vodních skautů začala vyvíjet organizovanou odbojovou činnost - pro svou organizaci si vybrali název „Zbojník“ a krycí písmena ZB. Obě skupiny se spojily na začátku roku 1943 a působily jako „Zpravodajská brigáda“, jejíž činnost se po napojení na Radu tří v červnu 1944 rychle rozrůstala. V květnovém Pražském povstání bojovalo přes 700 členů ZB.

Po roce 1948 byli příslušníci ZB různým způsobem šikánováni a její velitel Věslav Wahlo popraven.

DVŮR KRÁLOVÉ n. L.

Dvůr Králové není jen zoologická zahrada - my jsme se tam vypravili na návštěvu skautského střediska a ostatní nechali na místních znalcích...

Středisko Junáka má 140 členů a je umístěno v impozantní vile, kterou město zakoupilo a věnovalo skautům. Každý oddíl má

Skautský dům

svou klubovnu, vyzdobenou vším, co patří ke skautskému životu: totemy, vlajkami, mapami, malbami, fotografiemi - nádhery. Vše nám s hrdostí předváděl vůdce střediska (skautským jménem Čiňan - v civilu policejní rada).

Na přehradu „Les království“ nás provázel br. Rašplíčka (Václav Rücker - v civilu vodohospodářský projektant), který nás zasvětil do historie této státem chráněné technické památky. Byla vybudována v letech 1914-19 z královédvorského pískovce, výška hráze je 41 m a dvě Francisovy turbíny mají celkový výkon 1,12 MW. Stavba je to nádherná, klobouk dolů před našimi předky!

Přehrada Les Království

Cestou na Kuks musíte přes Labe, které je užší než Cidlina v Lipkách. Hospital se stále opravuje, sochy se tyčí nad človičky a anglický park je bez vady. Opuštěné nádražíčko je za zámeckou zdí a cesta vlakem domů trvá chvilku...

Mgr. Jiří Veselý - Dan

MOUDRA

„Kdo se hádá o nedůležité, prohrává důležité.“ Finské přísloví

Toto přísloví přetrvalo věky a stále platí - proč asi našim politickým amatérům jeho znalost chybí?

Skautskou stezku připravil **br. Vlad. Köhler - Mika**

Trocha humoru

Blondýnka přijde do prodejny hudebních nástrojů a rozhlíží se. Po chvíli přijde k prodáváči a říká: „Prosila bych tu červenou trubku a tu bílou harmoniku.“ Prodáváčka se na ni podívá a odpoví: „Dobře, ten hasicí přístroj vám dám, ale nemyslete si, že kvůli vám odmontuju i radiátor!“

Přijde zákazník do baru a poručí si: „Tříkrát velkou vodu a deci sody.“ Barman ho obslouží, chlapík vypije sodu a všechny ty půldecáky nalije do té decové sklenice.

Barman s údivem povídá: „Jeej, vy jste kouzelník?“ Zákazník vytahuje průkaz: „Ne, Česká obchodní inspekce.“

Vedoucí se loučí s pracovníkem, kterého právě propustil: „Je mi vás líto. Byl jste téměř jako můj syn - nevďěčný, drzý a líný!“

LV

Inzerce

Inzerce

Za minerální vodou a sušárnou čekanky

Zastávka Káranice na trati ČD č. 020 mezi Hradcem Králové a Chlumcem nad Cidlinou je výchozím i cílovým místem dnešního výletu. Turisticky značené cesty tu nejsou, chodíme nebo jedeme po silnici. Zdejší krajina je chudá na lesy, zato s vodou se tu setkáme častěji.

S jednou její podobou hned poblíž nádraží na okraji sousedních Chudeřic. Tady v roce 1974 Geologický průzkum Ostrava provedl vrt až do hloubky 470 metrů! Dnes v jeho místě stojí **altánek s vytékající chutnou minerální vodou - kyselkou** (v zimním období je pramen uzavřen). Ochutnáme, případně si naplníme láhev na cestu a pokračujeme po silnici do sousední Staré Vody. Má nápadně rozlehlou náves, již dominuje mohutná **dřevěná zvonice**. V té je zavěšen velký **zvon Václav** ulitý v roce 1614. Zdá se, že právě jeho velká váha byla příčinou stavby tak mohutné zvonice. Lze předpokládat, že byla tesaři postavena ve zmíněném roce nebo těsně po něm. Opodál stojí

na okraji vyvýšeniny **kostel sv. Václava** z doby po polovině 14. století.

V dalším úseku cesty přejdeme přes železniční trať, hlavní silnici do Chlumce nad Cidlinou, obec Písek, říčku Bystřici i její mlýnský náhon. Až projdeme lesem, dostaneme se na jižní okraj obce **Mlékosrbý**. Asi nebudete věřit, ale **bývalo to lázeňské místo**. Vzniklo na základě barokní tradice „zázračné“ léčivých vod. Zde prý byla ve studánce jihozápadně od vsi. V roce 1851 tu již stál okolo dřevěné budovy lázní komplex dalších budov. Lázeňská budova měla v přízemí místnosti s jedenácti vanami a v patře taneční sál. **V srpnu 1861 se tu léčila i Božena Němcová**. Bydlela tehdy na faře u vlastneckého faráře Josefa Šafránka. Lázně ukončily činnost v roce 1876, neboť neměly léčebné výsledky.

Z Mlékosrb přejdeme do **Bydžovské Lhotky** stojící na mírném návrší. Na druhé křižovatce, kterou procházíme, zahneme vlevo. Na konci obce stojí na pravé straně **technická památka**

- **sušárna čekanky**. Poznáte ji podle dvou řad vysokých plechových komínů - větráků. **Pěstování čekanky se v Po-**

cidliní rozšířilo během 19. stol. Její usušený a upražený kořen sloužil k výrobě kávové náhražky. Sušárna, před kterou stojíme, představovala velký technický pokrok. Kořeny čekanky se původně ručně praly, noži řezaly a sušily v malých cihlářských pecích. V Bydžovské Lhotce již tyto práce dělaly stroje a **zdejší sušárna je jednou z posledních staveb tohoto druhu.**

V závěrečné části cesty jdeme přes Kosičky a okolo vodní plochy vzniklé těžbou písku do cíle cesty, zastávky ČD Káranice.

Text a foto: **JAROSLAV DUCHOŇ**

O mlýně Rakousy

U Chlumce nad Cidlinou, v často v podmačených lukách táhnoucích se okolo Mlýnské Cidliny mezi Lučicemi a Pamětníkem, leží samota Rakousy. Odedávna, co paměť sahá, tu býval mlýn a v některých obdobích zde pracovala i pila.

Nechce se tomu ani věřit, ale poprvé existenci mlýna dokládá zápis porýžený roku 1399. Pro Chlumecko dost nezvyklé jméno dostal mlýn zřejmě po mlynáři Rakouském, který zde mlel obilí okolo roku 1551. Víme o tom proto, že ve snaze zajistit si pro mlýn dost vody, nadřžoval si ji stavidlem. Občas se však vylila i do sousedních luk, a to se samozřejmě nelíbilo sedlákům z okolí. Vznikaly kvůli tomu mezi nimi spory a tím se mlynářovo jméno dostalo do zápisů.

Vrchnost ale mlynáře z Rakousu nešetřila - musel jí každoročně kromě stanovených poplatků dodat i dva vykrmené vepře. Za třicetileté války obilí dočasně vystřídala kůra stromů mletá pro třísko. Kromě toho se zde také řezala prkna v nově postavené pile.

Mlýn Rakousy patřil k nejmenším mlýnům Chlumce. V roce 1717 měl jedno mlecí složení a stoupy. Druhý mlynář jménem Rakouský mlel ve mlýně na konci 18. století. Ze zápisů také víme, že ve třicátých letech 19. století mival tehdejší mlynář Procházka nepříjemnosti s mlynářem z Pamětníka, jehož mlýn ležel necelý kilometr po proudu, a to pro zadržování vody.

Pro mlýn Rakousy byl obzvláště smolný rok 1859. Tehdy vyhořel tak, že se nepodařilo nic zachránit, ani jistě k historii mlýna se vážící vzácný listinný materiál.

Mlýn se potom stavěl znovu a později do této samoty zavítal technický pokrok. Pracně udržované vodní kolo nahradila v roce 1921 turbína o výkonu 23 koňských sil. Vyráběla nejen dost elektrického proudu pro pohon

mlýnských strojů, ale zbylo i na osvětlení přilehlých budov mlýna. Když byl příkazem provoz mlýna k 1. srpnu roku 1951 zastaven, přešel do užívání místního JZD a velkovýkmen.

Poslední mlynář Václav Dont zemřel tři roky po zavření mlýna. Noví uživatelé o údržbu budov a zařízení mlýna nedbali, a tak chátral. Něco rozesli nenechavci, něco ze strojního vybavení skončilo ve šrotu, turbína se po podemletí vodou zřítla a skončila v korytě Mlýnské Cidliny, kde po třicetileté spolehlivé službě dlouhá léta odpočívala.

V roce 1989 zcela vybydlený mlýn s propadlými stropy kupuje soukromý držitel. Současný majitel pracuje na obnově budov a úpravě bezprostředního okolí. Našel i turbínu zapadlou do nánosů bahna, dal ji autojeřábem vyzvednout, vyčistil ji a usadil do připraveného cihlového podstavce. Přidal i několik ozubených kol, hřídeli, řemenic a vytvořil tak vysokou bizarní plastiku před vstupem do areálu mlýna.

A tak okolo bývalého mlýna opět poklidně plyne voda, která už našťásti nepěkné období jeho historie odnesla. Text a foto: **JAROSLAV DUCHOŇ**

Lovecký zámček ve Vlkově nad Lesy

Rovinatá až mírně zvlněná krajina Chlumecka, zpestřená listnatými háji na návrších, v minulosti dokonale vyhovovala loveckým zálibám držitelů tohoto kraje. Majitel chlumeckého panství, rod Kinských, měl ve svých řadách příslušníky zastávající vysoká postavení u císařského dvora. Viditelným výrazem jejich vážnosti ve společnosti se stal jak nově zřízený reprezentativní zámek Karlova Koruna (1721-1723), tak bohatý hudební a kulturní program v něm. Nezbytným doplňkem jejich života byla i existence velké chlumecké obory u Žehuňského rybníka se vším potřebným vybavením i několika drobnými stavbami loveckých zámčků na dalších příhodných místech. Mezi početnými hosty lovů byl i samotný císař Karel VI. s doprovodem v roce 1723. Po něm také dostal zámek jméno.

Jeden z loveckých zámčků byl postaven **při jihozápadním okraji nevelké vsi Vlkov nad Lesy**. Ten najdeme severozápadně od Chlumce nad Cidlinou na protáhlé zalesněné vyvýšenině v nadmořské výšce okolo 260 metrů. Ta je součástí vyvýšenin chlumu, tvořících západní ohraničení Pocidliní. Zámček se vsí leží mezi dvěma částmi lesa, téměř v hřebenové poloze, odkud je výhled k severovýchodu i jihozápadu. Zahradním průčelím je zámček obrácen téměř k jihu do volně klesající, velké travnaté zahrady.

Stavbu dal zbudovat František Ferdinand II. Kinský ke konci 18. století jako jednopatrovou, zčásti roubenou obdélnou budovu. Patrová je jen její střední největší část. Tu člení tři dvojice oken v přízemí i patře. K ní přiléhají dvě boční křídla v podélné ose střední části. Celou stavbu kryjí vysoké mansardové střechy, původně pokryté šindelem. Rozdílné výšky střech tvoří nevšední tvarovou kombinaci.

Tento půvabný a útulný pozdně barokní zámček obýval od konce 18. století syn stavebníka, Josef Leopold. Zde se narodil i jeho syn (1831) Oktavián Kinský. I jemu se tu líbilo a často zde pobýval. Teprve, když v roce 1895 postoupil Oktavián celé panství synovci Zdeňku Radslavovi, změnil se zámček v myslivnu. **V držení Kinských zůstal do roku 1945.** Následně přešel do majetku státu. **Sídlil tu pak Lesní závod Chlumeck n. C.** Později získal zámček Okresní podnik služeb Nymburk a zřídil zde rekreační zařízení. **V současné době je zámček soukromým majetkem.** Je čistě upravený, v dobrém technickém stavu.

Vlkov nad Lesy se v zápisech objevuje poprvé v letech 1323-61 jako vladycký statek. Od roku 1521 patřil

k chlumeckému panství. Zdejší kostel sv. Jana Křtitele se staví někdy během první poloviny 14. století. Na stavbu je užita zde běžně dostupná opuka, daleko méně pískovec a jen ojediněle cihly. Vlkov nad Lesy byl vždy malou vsí. Štěstím bylo, že mohl během druhé poloviny 19. století poskytovat několika svým obyvatelům příležitost k obživě. Přímo na návsi se vyskytovaly náplavy šterku. Jejich těžba ke zpevňování silnic i dalších staveb probíhala čile, takže s koncem 19. století bylo ložisko vytěženo.

A tak, ačkoliv je Vlkov nad Lesy v blízkosti frekventované silnice z Poděbrad do Chlumce nad Cidlinou, zůstává místem nabízejícím klid a neuspěchanou pohodu.

Text a foto: **JAROSLAV DUCHOŇ**

Trocha humoru

Slečna Pavlášková se rezolutně domáhá zvýšení platu. Vedoucí je však neoblomný: „Podívejte se, slečno, pan Neliba z projekce je otcem šesti dětí a má stejný plat jako vy!“

„No a? Myslela jsem, že nás platíte za to, co děláme tady, a ne za to, co děláme doma!“ **LV**

Inzerce

DOPLŇOVAČKA

Rozluštění roháčku ze str. 28:

KREUZMANN

Zprávy z domova důchodců

Přeji vám, milí čtenáři, krásný červnový den, ačkoliv je v tuto chvíli obloha pod mrakem a o aktivitách pod širým nebem si zatím můžeme nechat jenom zdát.

Po kratší odmlce bych vám ráda napsala pár řádků o tom, co se děje „V Podzámčí“.

Letos jsme již stihli oslavit sv. Valentýna a Den matek, a to hudbou, zpěvem, tancem, popovídáním. Pravidelně pořádáme kavárničky na klub, hrajeme Člověče nezlob se nebo kuželky.

Oblíbili jsme si Zámeckou restauraci, kde se k nám chovají velice vstřícně a mají s námi, jak se říká, „svatou trpělivost“. Požadavky našich klientů bývají leckdy prázvláštní, ale personál restaurace jim vše splní bez mrknutí oka.

Každoroční vánoční povídání s panem starostou nám vnuklo nápad zahájit cyklus setkání se zajímavými osobnostmi, přičemž prvním hostem byl, nám všem dobře známý bylinkář, pan Váňa z Nového Bydžova. Druhou osobností, která nás navštívila, byla paní učitelka Mgr. Šťastná, která velice zaujala seniory cestopisným povídáním o Monacu, doplněným videopromítáním. Naposledy jsme hostili na klubu pana Vencla, kronikáře města Chlumec nad Cidlinou. A další plánovaní hosté? Nechte se překvapit, budeme vás informovat.

V současné době také spolupracujeme s MŠ Beruška a MŠ U Zámku, kterým děkujeme za jejich vystoupení a pravidelná cvičení se seniory a také s Aničkou Honcovou, která u nás vede canisterapii.

Zatím poslední akcí byla zahradní slavnost spojená s oslavami výročí DD. A kolik že domovu důchodců už vlastně je? Budova v Říhově ulici má za sebou 10 let svého provozu a na Palackého ulici se slavilo výročí pětileté. Zároveň jsme letos zahájili provoz chráněného bydlení, takže důvodů

k oslavám jsme měli dost a dost. K tanci a poslechu nám hrál pan Petráček z Nechanic. Nechyběla kávačka, zákusek, opékané párky (vždyť šlo o slavnost zahradní a k té opékání patří, byť nás počasí přinutilo oslavu přesunout do společenské místnosti). Největší úspěch zaznamenala u seniorů taneční skupina DUP-POT z Klamoše s choreografií Jany Karlíkové. Podobné vystoupení babičky a dědečkové viděli prvně a zcela je pohltily jak rytmy latinskoamerické hudby, tak i vystoupení na hudbu z filmu Mrazík. Jako bonus nám tanečnice předvedly módní přehlídku společenských šatů - sezona jaro-léto 2007. Tak doufáme, že nás opět někdy navštíví, pobaví a rozesmějí.

Za DD „V Podzámčí“
Mgr. Horáková

Bublina v domově důchodců - canisterapie

Přesný význam slova canisterapie by se dal vyjádřit jako terapie psem. Jedná se o působení psa na člověka prostřednictvím jejich vzájemné interakce. Uplatňuje se hlavně jako podpora psychoterapeutická metoda v případech, kdy jiné způsoby terapií selhávají. V některých případech může pes sloužit „pouze“ jako prostředek k navázání prvního kontaktu, jindy slouží jako motivační prostředek.

Pokud se psem dochází za klienty „neodborní“, nevykonává canisterapii, ale aktivity za účasti psa. Tyto aktivity však bývají pro klienty stejně důležité jako vlastní terapie.

Vždyť i pouhé odreagování od nemoci, smutku či nudy může člověku velmi pomoci. A způsobit někomu radost je k nezaplacení.

Canisterapie v ČR probíhá formou návštěvních programů. Týmy terapeutů s vhodnými psy pravidelně docházejí do zařízení sociální péče. Jejich úspěchy v této pomocné terapii jsou nesporné a týkají se hned několika rovin. V případě seniorů dochází k částečnému zlepšení tělesné stránky - ať už jde o zlepšování motoriky prostřednictvím hlazení či krmení psa nebo orientace v čase díky pravidelnosti ná-

vštěv. Velký vliv má však canisterapie zejména na psychickou stránku, kde pozitivní působení psa na člověka je nejvíce znatelné. Významných pokroků je dosahováno též v sociální rovině, neboť při skupinové canisterapii je podněcováno navazování nových vztahů a přátelství.

Neexistuje žádná přesná definice canisterapeutického psa. Mělo by však jít o psa vyrovnaného, přátelského, neagre-

sivního a ochotného ke kontaktu s lidmi. Samozřejmě by měl být ovladatelný nejen svým majitelem, ale i cizími lidmi. Všechny tyto vlastnosti jsou prověřované během canisterapeutických zkoušek, které musí pes před vykonáváním canisterapie absolvovat. Na canisterapii může být využit pes jakéhokoliv plemene i velikosti. Hlavní je, aby canisterapie psa bavila.

Canisterapii nabízí prostřednictvím Aničky Honcové seniorům i Domov důchodců „V Podzámčí“ v Chlumci nad Cid-

linou. Od května tohoto roku sem dochází se svou fenkou Dublinou. Občas za námi přijde o „štěňátko“ Baloo.

Staří lidé byli před příchodem do domova často zvyklí na přítomnost domácího zvířete, najednou jim kontakt chyběl. Proto jsme byli moc rádi, když nám Anička nabídla, že za nimi bude s Bubinou chodit. Canisterapie v DD probíhá každý týden, a to nejprve ve skupině, poté i individuálně

na pokojích u nepohyblivých klientů. Seniorům možnost fyzického kontaktu se psem, který se od nich nechá hladit, drbat a krmit, velmi prospívá. Proto se všichni těšíme na další spolupráci s Aničkou. A tím rozhodně nemám na mysli jen klienty, ale i pracovníky DD, kteří se na psy vždy vrhají jako první.

Za DD „V Podzámčí“
Mgr. Horáková

PRAVDA - MOC BOŽÍ PRAVDY

*Protož, věrný křesťane,
hledej pravdu, slyš pravdu,
uč se pravdě, miluj pravdu,
prav pravdu, drž se pravdy,
braň pravdu až do smrti,
neboť pravda tě vysvobodí.
M. Jan Hus*

Pravdou, o které tato slova napsal ve svém Výkladu víry, nemyslel Mistr Jan Hus pravdu, jak se o ní obyčejně dnes mluví a píše, pravdu vědeckou a filozofickou, lidmi

hledanou a tvořenou. Jemu jako křesťanovi šlo o **pravdu Boží**, zjevenou světu Božími lidmi, především Ježíšem Kristem, a obsaženou v Písmě svatém. Tuto pravdu on, jako věrný křesťan, v Písmě hledal, při čtení a výkladu Písma učil, ji si zamiloval, ji hlásal a mluvil, ji držel, ji bránil proti církvi, která na její místo postavila svou vlastní vůli a svůj vlastní prospěch, tu pravdu bránil až do smrti a ta pravda

jej vysvobodila, jemu vítězství přinesla, i když jej církev jako kacíře odsoudila a dala upálit.

M. J. Hus byl ve svém vědomí a svědomí přesvědčen, že tato Boží pravda „nade vším vítězí a mocná jest až na věky“, a proto lidi vybízel: „Stůjtež v poznané pravdě“, jako v ní stál sám. Cítil naprostou mravní odpovědnost vůči Boží pravdě, věrně jí sloužil a ji bránil proti moci lži a sobectví. V tom je jádro osobnosti i činnosti Husovy: Naprosté zakotvení v Bohu, v jeho pravdě a vůli, v Božím království a uskutečňování toho Božího království na zemi. Zakotven ve víře, své víře, cítil se bezpečný v rukou Božích a nebál se ani smrti.

AMEN

Pozvánka: Vážení přátelé, srdečně zveme vás i vaše blízké k uctění světlé památky kazatele Božího slova, horlivého zastávce Boží pravdy a Kristova následovníka Mistra Jana Husa. Sejdeme se u jeho pomníku na rohu ulic Sadová a Riegrova ve čtvrtek 5. července 2007 v 18.00 hodin. Všichni jste srdečně zváni.

Rada starších a farář ČČSH
náboženské obce v Chlumci n. C.

Varšava

Divadlu se naskytl výjezd do zahraničí. Do Varšavy.

Dnes by se to mohlo zdát směšné, že jsme se všichni těšili - do Varšavy - kdo tam dnes nebyl? Většina z nás ale odjížděla do ciziny poprvé, i Polsko bylo v té době nesplnitelným snem.

V divadle zavládlo zvláštní vzrušení v očekávání něčeho pro nás zatím naprosto nemyslitelného. Jedeme přece do ciziny, dokonce snad i bez problémů. A i když jste se už přibližoval ke hranicím druhého státu, prověřený a se všemi potřebnými razítky, ještě nebylo jisté, zda hranice přejedete.

Do Varšavy mělo jet divadlo na celý týden. Těšili jsme se plni napětí, jakoby měl za hranicemi padat zlatý déšť.

Vystupovat se mělo jen s hudebním pásmem, - šéfové byli dlouhému schvalování vděční, protože museli stvořit repertoár z hitů - bude se vystupovat i ve velkých amfiteátrech. Pro naše zázemí to znamenalo značné přípravy.

Jeli jsme autobusem. Byla jsem na polskou krajinu zvědavá - představovala jsem si ji plochou. Nebyla - k mému překvapení - byla daleko za hranice rozvlněná, plná ostrůvků ze starých velikých stromů a největší zázrak byl, že celé stráně byly žluté. Jako u nás dnes, bohužel, oseté řepkou na biolíh. Byly květnové dny, takže jsme potkávali procesí nebo shromáždění venkovanů v tradičním oblečení, modlíci se kolem pomníčků ukřizování s bohatou výzdobou z barevných krepových papírů - od věnečků růží až po vlající fábovy. Byl to nádherný zážitek projíždět krajinou, kde převažuje příroda, sem tam prosvítaly červené střechy domů s bizarními stohy. Měla jsem dojem, že jsou vši daleko od sebe, takže převažuje přirozená příroda. U nás je hustota vsí a měst tak značná, volnou krajinu bez civilizace neviděti.

Zastavili jsme v malém městečku, abychom se napili, doufali jsme, že se i najíme. Hospoda jakž takž, jíst jsme se neodvážili - ale kupodivu jsme dostali coca-colu, která u nás byla jen v tuzexu za bony. Tragédie byly toalety. Ty nejhorší u nás byly vzorové. A tak jsme raději zastavili v přírodě.

Polsko je opravdu veliké - byli jsme rádi, že jsme konečně vjížděli do Varšavy. Ubytování bylo v poměrně lepším hotelu, bohužel, za Varšavou - tedy na jejím okraji. Jedinou výhodou bylo, že přes několik ulic dělnického předměstí bylo vidět Vislu, širokou, důstojně se valící, a co mne fascinovalo, že byla sevřená do vysokých valů. Na jejich březích se mohlo krásně procházet a také tu bylo vidět dost psíčkařů, přes den maminky s dětmi, k večeru milence. Ten svět široké řeky a procházek byl zakončen sypanými hrázemi a jako u přehrad měly na svém vrchu zase pískovou cestu s povlovnými pěšinami do města. Jak jsem pochopila, byly to zátopové zátaras - Visla asi ráda vystupuje ze břehů. Bylo to krásné, účelné a chytré. Předměstské domy byly podobné našim, ale v Nymburce - prostě v menších městech, někde s bohatou výzdobou, dost opadávající... Svět dělnických čtvrtí, stavěných někde na anglickém, jinde na rakousko-uherském vzoru.

Práce jsme neměli příliš - byl to víceméně zájezd, abychom my viděli Poláky, že jsou nám i dost podobní a oni, že Češi - vlastně tehdy ještě Čechoslováci jsou taky lidi. Fascinovalo nás staré město, zbrusu nové - tehdy, pokud jste

vkročili jen jednou nohou do Polska - a stávalo se to nejčastěji v Krkonoších, pěkně vás popadli a zmizel jste i na rok nucených prací na výstavbě Varšavy. Někteří Češi tam odjížděli stavět ze solidarity...

Navíc bylo ve starém městě plno obchůdků, pro mne byla atraktivní hlavně knihkupectví s knihami západních nakladatelství s nádhernými uměleckými monografiemi... Pochopitelně drahými. Dostávali jsme diety, takže to znamenalo jíst co nejméně. Byly tu samozřejmě krásné boty, supermodní oblečení, pro nás atraktivní šusťáky, džíny - pravé, prostě ráj pro naše hvězdy. Takže jsme šetřili všichni.

Hned z počátku příběhla Jana Malknechtová: „Holky, já měla jahody se šlehačkou!“ Dovolili jsme si to aspoň jednou! Prostě zázrak! A to byla už šedesátá léta! Horší bylo, když jsme šli v místě ubytování na večeri! Zvenku se zdálo, že je vše normální - nápis BUFFET - byli jsme navíc zaujati tím, že se tu promítaly americké kovbojky, které se pak absolvovaly přes den i dvě za sebou!

Z menu nabídky bufetu jsme pochopili, že mají už jen bílou klobásu, k tomu zelí a brambory. Měli jsme hlad, tak jsme zaplatili. Hledáme stoly, - ale ouha, v místnosti jsou jen koryta na stojáka a svůj díl koryta jste poznali jen podle lžíce, uprostřed provrtané, aby je lidé nekradli, i když byly ještě upoutané řetězy, dlouhými tak, aby jejich délka splnila svůj účel a lžíce přepravila krmí do vašich úst. Přišla paní s mísou a pleskla do koryta bílé klobásy, druhá za ní tam připleskla zelí s brambory. Každému k jeho lžici. Byli jsme dost rozpačití. Hraboš, který nás sem dovedl, prohlásil: „Jíst se musí, jinde to není lepší!“ Hlad zvítězil. Vzepřel se jen Pavel Sedláček: „Je to jak pro prasata, budu mít raději hlad!“ „Za války jsem jedl hůř!“ dodal si chuť Jiří Jelínek - samozřejmě, že létaly fóry a zničující poznámky na polské stravování, kterému, doufám, obsluha nerozuměla. Někdo snědl všechno, ale všichni aspoň část. Nakonec, nebylo to, až na estetiku stolování, tak hrozné.

Na druhou stranu jsme byli překvapeni, že v sousední zemi - tedy také socialistické - se promítají filmy, o kterých jsme si my nechali jen zdát. Jsou tu výstavy současného západního umění, monografie od impresionistů až k Picasovi. Rozhodla jsem se pro Cezanna, Renoira, a nakonec jsem si dovolila velkoformátovou přepychovou knihu, vydanou UNESCO - byl to Masaccio - dodnes v naší knihovně výjimečná kniha... Ještě že jsem nákup uskutečnila až ke konci zájezdu, takže jsem to, kupodivu, přežila.

Muzikanti kupovali desky - ty, které u nás byl hřích i poslouchat.

O Polské grafice jsme věděli, že je na světové úrovni, jejich plakáty, hlavně k filmům, měly světovou úroveň. Jak

bylo možné, že v jedné socialistické zemi to jde a u nás by za moderní projev byly tvrdé sankce.

Polsko byla dobrá zkušenost!

Ve Varšavě jsme zažili i dvě zajímavé zkušenosti. První byla, že nás hostitelé pozvali na večeri - už to samo o sobě bylo fantastické, protože hladově jsme byli všichni. Podmínka byla, obléknout se co nejlépe. Šli jsme do prvotřídního varšavského podniku, který si nezadal se západními. Celkovým vzhledem, způsoby obsluhy a i klientelou. Prostředí dokonalé. Jídlo samozřejmě s přípitky, obsluha ve fracích - prostě po našich puritánských, a striktně odhozených buržoazních způsobech chování kdekoli a kdykoli, (- vždyť i do Národního divadla se chodilo po všednu, jeden čas i v teplácích!) to pro nás byl šok! Divali jsme se na Šlitru, co a k čemu bere který příbor - jeho pobyt v Bruselu na Světové výstavě se zúročil. Jídlo bylo vynikající.

Druhý večer byl ještě zajímavější. Pořadatelé nás po představení odvezli do večerního podniku POD ZVĚZDAMI. Bylo tam ne právě plno, takže jsme měli pro nás pro všechny společné sezení. Společnost tu byla zvláštní. Zjevně proti nám silně dekadentní - v oblečení a chování (div ne přezíravém). Dámy v řasnatých, spíše dlouhých šatech - snad to byly herečky, které sem přišly strávit chvíli po představení, kdosi u klavíru preludoval pro podmalbu nálady jejich společnosti - také dekadentně zádumčivou - dámy většinou kouřily z dlouhých špiček. Na nás se dívali jak na vetřelce - znuděně.

Asi po hodině opustil pianista klavír. Vyhecovali jsme Rokla s Karlem Gottem, ať to tu trochu ožíví. Rokl zapreludoval, aby přechod nebyl náhlý, polská společnost se udiveně, mnozí dokonce znechuceně, otočila - co - to - je?

A tak se naši hoši odvázali - to v devátém patře Pod Zvězdami ještě neslyšeli. Tak tohle tady ještě opravdu nebylo! Část dekadence se zdvihla a odešla, zůstali jen zvědavci. Myslím, že naší společnosti to vůbec nevadilo a hoši předvedli uvolněně a se spontánní chutí to, co pokládali za nejlepší. My se pobavili skvěle!

Bar měl jednu zvláštnost. Dostali jste se sem jen výtahem a také výtahem jste se zase mohli vrátit zpátky, obsluhovaným liftbojem v červené, oprýmkované uniformě. Zdálo se, že to byl opravdu výlučný klub!

Jelo se ještě do Lodže, zdálo se mi, že velká její část, kterou jsme jeli, se podobala našim vilovým Vinohradům.

Wroclaw - krásné město, které bylo bohaté a dalo by se srovnat výstavností s nejlepšími městy střední Evropy. Měli jsme na tom i svůj historický podíl.

Od autobusu jsem musela dělat zastávky a odpočívát, tak jsem byla vyhladovělá! Náklad knih mě ale blažil.

PS:

Krajina Polska byla čistá, přírodní. Přirozená. Celou cestu jsem si říkala: My máme také krásnou krajinu, možná je krásnější!

Přejeli jsme hranice v Náchodě. Krajina plná drátů, výkopů, vesnice na vesnici, končí skládovky, sklady - šedivá chátrající města.

A co dnes? Dnes bych už ani o krajině nemluvila. Urovnaná bagry, snaživými džondýry, ozdobená mrazírnami, překladišti, supermarkety, vše pěkně vybetonováno. Opravdu krásná, vymydlená krajina!

M. A.

Inzerce

Inzerce

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Monika Reková

Ondřej Doležal

Adéla Beliová

Adam Skalický

Odešli z našich řad

Milada Bittmanová

81 let

Lubomír Lebeda

70 let

Jan Louda

59 let

Josef Matysov

72 let

Vlasta Uhlířová

75 let

Jindřich Tichý

83 let

Božena Tobiášková

78 let

Vlasta Kálalová

84 let

Roza Danielová

81 let

Za evidenci obyvatel: I. Fölklová

Sňatky uzavřené v obřadní síni MěÚ

31. 5. 2007

Van Tran Trung + Jiřina Leová

9. 6. 2007

Václav Schovánek + Věra Prokopová
Petr Hladík + Aneta Piatkowska

Sňatky uzavřené na zámku Karlova Koruna

1. 6. 2007

Filip Čečka + Věra Čermáková

2. 6. 2007

Aleš Mádr + Marcela Tichá

Sňatek uzavřený v zámecké zahradě

1. 6. 2007

Josef Hanousek + Petra Šicová

Církevní sňatek uzavřený na zámku Karlova Koruna

2. 6. 2007

Jaroslav Schejbal + Helena Krejčířová

Zlatou svatbu oslavili v obřadní síni MěÚ

1. 6. 2007

pan Vladimír Drtina a paní Eliška Drtinová

Za matriku I. Uchytlová

Výročí narození - červenec 2007

80 let

Pan **Břetislav Holas** nar. 1. 7. 1927
Čelakovského 41, Chlumec nad Cidlinou

Paní **Marie Pulpánová** nar. 21. 7. 1927
Palackého 78, Chlumec nad Cidlinou

85 let

Pan **Radko Farský** nar. 6. 7. 1922
Boženy Němcové 167, Chlumec nad Cidlinou

Pan **Oldřich Drahokoupil** nar. 12. 7. 1922
Žiželická 86, Chlumec nad Cidlinou

98 let

Pan **Oldřich Kout** nar. 27. 7. 1909
Říhova 365, Chlumec nad Cidlinou

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme.

Za sociální oddělení: **Mgr. Zdena Valentová**

1. července 2007
uplynulo 5 let, co nás opustil
pan **Jaroslav SCHÁŇKO**
z Chlumce nad Cidlinou.

S láskou vzpomíná manželka, syn a dcera s rodinou.

Dne 22. července 2007
vzpomeneme 10. výročí úmrtí učitele
pana **Josefa LECJAKSE**.

Vzpomínají manželka
a dcery s rodinami.

Inzerce

Inzerce

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum - 12x ročně • Číslo 5, vydáno 24. května 2007 • Náklad 1050 ks • Vydává Město Chlumec nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/L, IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání - Chlumec nad Cidlinou • Řídí redakční rada • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumec nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ondřej Littera (MF DNES) • **Uzávěrka příštího čísla 4. 7. 2007**